

Veterinarius

revista dels col·legis oficials de veterinaris de barcelona i tarragona • nº 64 juliol/agost 2002



Assemblea del COVB

Recollida de residus sòlids

Campionat d'Esquí

**Escorxador I
Carn de Porc**





DESPUÉS DE 5 MESES LIBRÁNDOSE DE PULGAS Y GARRAPATAS, HACERLO EL SEXTO YA NO LE COSTARÁ NADA

Frontline Pack-6 Preventivo. La eficacia y la rapidez de Frontline en una presentación más económica.

Una presentación de 6 pipetas por la que sólo pagará 5. Para que después de 5 meses sin pulgas, sin garrapatas y con la DAPP bajo control, el sexto mes no le cueste nada.

Frontline Pack-6 Preventivo. 6 meses de prevención más económica.



FRONTLINE SPOT-ON PERRO / GATO. Solución antiparasitaria de uso externo. INDICACIONES: Tratamiento y prevención de las infestaciones por pulgas y garrapatas en perros y gatos. Elimina las pulgas del animal tratado, por lo que puede ser utilizado como parte de la estrategia en el tratamiento de la DAPP. COMPOSICIÓN: Fluralaner 10 g, Butohidroxianisol 0.01 g, Butohidroxianisol 0.01 g, Excipiente c.s.p. 10ml. CONTRAINDICACIONES: No se dispone de datos sobre su uso en perros de edad inferior a 10 semanas o de peso inferior a 1 Kg, ni en gatos de edad inferior a 3 meses o de peso inferior a 1 Kg. No usar en hembras lactantes. N° de Reg. 1230 ESP, 1163 ESP.



Merial Laboratorios S.A. Tarragona 161 planta 3ª 08014 Barcelona Tel. 932 928 383 Fax 932 928 389

FRONTLINE®
NADA FUNCIONA MEJOR
CONTRA PULGAS Y GARRAPATAS



sumari

Influència de l'escorxador en les carns PSS	4
Assemblea del COVB	8
La recollida de residus sòlids a Barcelona	12
Cursos d'AVHIC	13
Campionat d'Esquí	14
Seminari sobre gossos potencialment perillosos	22
Dubtes sobre l'AIAC	25
Apropem / Borsa de treball	28
Tribuna oberta	35
Legislació	36
Agenda	38

editorial

COMUNIQUEM-NOS MILLOR

Un dels aspectes més importants en el funcionament d'una empresa o institució com la nostra és la comunicació interna entre els seus membres. Un intercanvi àgil i sostingut d'informació a tots els nivells, des dels òrgans de gestió fins a l'últim empleat, i sobre tot amb els col·legiats, fomenta el sentiment de pertinença i la cohesió de la institució.

Doncs bé, som conscients que al COVB encara ens resta molt per fer en aquest sentit. Començant per la revista, el retard de la qual s'arrossega des de fa massa temps com una maledicció bíblica. Un cop més, hem de dir que el problema és completament atribuïble a les dificultats en la gestió comercial de l'actual empresa editora, que si bé ha representat una important millora en qualitat, presentació i cost, no podem dir el mateix en puntualitat. Però, encara que en aquestes línies encara no us podem dir res concret, confiem que a la tardor aquest problema estigui definitivament resolt gràcies a les diverses solucions que estem estudiant. Una d'aquestes alternatives afecta de retruc a la informació que us arriba a través dels mailings potser de forma massa dispersa i poc entenedora. Hem pensat a sistematitzar els enviaments per mitjà d'un butlletí –de moment, de periodicitat mensual– que recolliria tota la informació que per la seva utilitat i urgència (legislació, convocatòries, avisos, etc.) no pot esperar a l'aparició de la revista. Amb un disseny senzill però fàcilment identificable, creiem que aquest butlletí contribuirà a transmetre-us tot allò que considerem important tant per al Col·legi com per a la vostra tasca diària.

La comunicació interna no s'acaba, però, amb els suports impresos, sinó que en un sentit més ampli abasta també altres aspectes, que en la era de la informació cal utilitzar cada cop més: l'atenció telefònica en un col·lectiu tant gran presenta problemes que cal resoldre amb importants inversions tecnològiques que estem estudiant. Davant les reiterades queixes pel funcionament de la centraleta, hem fet els canvis oportuns per què cap trucada no quedi sense respondre. I continuem treballant per què el maneig informàtic de les nostres bases de dades –en especial, la de l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia (AIAC)– sigui el més àgil i eficaç possible per donar-vos tot el servei que requeriu i per què aquest segueixi sent un important servei que el col·lectiu veterinari dona a la societat.

Aquests són els nostres deures, però pensem que també vosaltres podeu aportar alguna cosa al respecte: necessitem el vostre feed-back, transmetent-nos els vostres suggeriments, les vostres queixes, les vostres dades de contacte actualitzades i els temes que més us interessin i preocupen, participant de forma més activa als seminaris, els actes lúdics i les assemblees. Per què creiem que la comunicació del Col·legi amb els seus membres ha de ser una via de dues direccions.

REVISTA DEL COL·LEGI OFICIAL DE
VETERINARIS DE BARCELONA I TARRAGONA
Nº 64 • JULIOL/AGOST 2002

REDACCIÓ I COORDINACIÓ:

Consell de Redacció: Junta COVB

Francesc Monné, Joan Mesjà, Pilar Gurría, Albert Sordé, Montse Pérez, Teresa Rigau, Ana Avellaneda, Manel Giménez, Fernando Royo, Antonio Ballester, Sílvia Serdà

Edició: David Quesada

EDITA: Col·legi de Veterinaris de Barcelona

Av. República Argentina, 21-25 • 08023 Barcelona •

Tel. 93 211 24 66 • Fax: 93 212 12 08

e-mail: covb@covb.es • http://www.covb.es

DISSENY, IMPRESSIÓ I DISTRIBUCIÓ:

Editorial MIC. Campanillas, 26
24008 León • Tel. 987 27 27 27
Fax: 987 27 16 18

E-mail: mic@editorialmic.com

PUBLICITAT: Editorial MIC. Tel. 987 27 27 27

Dipòsit Legal: B-43.999-96

Exemplar gratuït per als col·legiats

INFLUÈNCIA DE L'ESCORXADOR EN LES CARNS PSE

Jesús Crespo i Masferrer

Veterinari del Departament de Sanitat i Seguretat Social (DSSS)

"La composició genètica predominant es basa en les races Pietrain i Blanc Belga, precisament les races més susceptibles de convertir-se en carns PSE"

Introducció

La carn de porc és la de més consum a Espanya, amb una mitja de 66,1 kg/persona/any. Això significa un 52% del consum total de carn del país. A Catalunya la mitja és de 50,8 kg. per càpita. Aquestes xifres ens col·loquen al capdavant del consum de porcí de la Unió Europea (UE).

La producció porcina a Espanya ha augmentat un 62% des de l'any 1999, amb un nivell d'autoabastament del 122% i una situació netament exportadora. Aquest increment de producció provoca que ens portin garrins des d'altres països europeus, amb els problemes sanitaris i de desconeixement dels creuaments que es fan per part dels productors.

El sector porcí ofereix un ampli ventall de productes, existint un mercat d'animals destinats a carn fresca i d'altres per a la indústria. Actualment els escorxadors industrials s'abasteixen de porcs d'engreix amb un pes al voltant dels 100 kg. amb un òptim percentatge de carn magre de la canal i amb un alt rendiment. La composició genètica predominant es basa en les races Pietrain i Blanc Belga, precisament les races més susceptibles de convertir-se en carns pàl·lides i exudatives, és a dir PSE (pale, soft and exudative).

Diversos factors prenen part en el desenvolupament d'aquesta alteració, com són el maneig a granja, l'alimentació, el transport, la manipulació dels animals a l'escorxador, el seu atordiment i el refredat de les canals.

Com es forma una carn PSE

A partir d'un animal genèticament susceptible i sotmès a una situació d'estrès, es desenvolupen uns processos bioquímics que alteraran la qualitat de la carn.

Es produeix un augment de la concentració de catecolamines plasmàtiques amb una excessiva despesa energètica que provoca una glucòlisi anaeròbica accelerada, amb la formació d'àcid làctic abans del dessagnat i una disminució del pH muscular per sota de 6 dins de la primera hora postmortem. Aquesta ràpida acidificació provoca una disminució de la repulsió electrostàtica entre els miofilaments quan la temperatura de la canal encara és elevada (superior a 38°C). La conjunció d'un pH baix i una elevada temperatura produeix una intensa desnaturalització de les proteïnes musculars, l'aigua retenguda per les proteïnes queda lliure (exudativa) i augmenta la pal·lidesa de la carn (pàl·lida).

Com s'identifica una carn PSE

Hi han uns grups musculars on l'aparició d'aquesta alteració es fa més evident, com són el longíssimus dorsi, el semitendinos, el pectoral profund i el gluti.

Alteracions Externes

Hi ha una sèrie de característiques de les canals, encara a l'escorxador, que poden fer sospitar de carns PSE. Apareixen alteracions de la textura, el color, la contracció muscular i



l'aspecte extern en general. En aquestes canals apareix el rigor mòrtis de forma ràpida. Les masses musculars del pernil apareixen amb contraccions i amb una textura forta, oferint resistència a la pressió. La duresa de les canals PSE és molt evident a partir dels 45 minuts. En casos extrems la contracció muscular és evident a partir dels 30 minuts. La rigidesa muscular es manté fins les 24 hores, un cop acabat el rigor mòrtis les masses musculars apareixen més toves en les canals PSE. Les canals solen ser de bona conformació, inicialment amb bona aparença externa, degut a la contracció de les fibres musculars. A la sala de despecejament apareixen pernills amb textura aquosa i exudació. Un cop cuits, aquests pernills tenen un color fosc, amb els grups musculars separats per les proteïnes degradades i secs a la masticació.

Alteracions Internes

Es detecten canvis en el pH i en la conductivitat elèctrica de les carns.

pH – Es fan medicions de les canals als 45 minuts del sacrifici.

Conductivitat elèctrica – El marge de temps més idoni per a la seva determinació és entre les 2 i les 24 hores, per això la seva determinació la fa viable a l'escorxador. Cal obtenir el seu valor en els dos pernills. Els valors pels quals les canals o els pernills es consideren PSE són diferents segons la qualitat exigida.

Genètica i raça

El sistema de classificació de les canals de porcí als escorxadors industrials es fonamenta en el percentatge de carn magre (SEUROP), segons l'Ordre de 21 de desembre de 1988, Reglament CE 3220/84 i Decisió 94/337/CE. La producció va cap a races porcines de ràpid creixement i elevat percentatge de carn magre a les seves canals, fent servir preferentment les races Pietrain i Blanc Belga. Aquestes races tenen una elevada incidència homocigòtica del gen halotà o gen estressant, molt susceptibles a desenvolupar l'anomenat Síndrom del Estrès Porcí. Són animals amb una excel·lent conformació morfològica, molt nerviosos i excitable, de difícil maneig i amb una alta tendència a convertir-se en carns PSE. La raça menys afectada és la Duroc.

El sacrifici dels porcs d'engreix es realitza cap als 6 mesos d'edat i són els més joves els qui tenen més sensibilitat a l'estrès.

Quan hi ha prevalença del gen dins d'una població de porcs, la seva eliminació implicaria una reducció dels nivells de mortalitat en el transcurs del transport i l'antemortem.

La millora genètica ha d'anar vers una millora en el percentatge de magre dels animals sense el gen. La influència genètica en el percentatge de canals PSE és molt important.

L'ús de races molt excitable i amb una bona conformació morfològica augmenta el risc de caigudes i de fractures de les extremitats durant el seu maneig; això suposa un patiment per a l'animal i un factor de risc afegit a convertir-se en canal PSE.

Transport a l'escorxador

En el Reial Decret 1041/1997, de 27 de juny, s'estableixen les normes relatives a la protecció dels animals durant el transport. Segons el Decret, tots els porcs hauran, com a mínim, de poder estirar-se simultàniament i romandre dempeus en la seva posició natural. La densitat de càrrega dels porcs de 100 kg. de pes aproximat en el transport no haurà de superar els 235 kg./m². Els animals han de mantenir un període de dejú de 12-14 hores.

Els vehicles portaran aigua suficient per al subministrament dels animals durant el viatge. Cal no barrejar els animals de diferents corrals d'engreix en els camions, i les divisions dels camions han d'evitar les baralles amb els porcs veïns. El terra ha de ser antilliscant, mentre que el sostre i les parets han d'assegurar una protecció eficaç contra les variacions climàtiques. Els camions han de tenir muntacàrregues i disposar d'un sistema de ventilació per a permetre una adient renovació d'aire en tots els seus compartiments. També han de permetre una bona neteja. Les condicions òptimes del transport estableixen unes temperatures de 15-18°C i una humitat relativa del 59-65°C.

Les distàncies de transport que suposen menys estrès per als animals estan entre els 120-180 minuts; malgrat això, les més estressants són les de menys de 30 minuts, això implica una acumulació d'estrès per efecte de la càrrega, l'acomodació a l'espai físic del camió, al transport mateix i la descàrrega a l'escorxador. En temps de transport molt

"En temps de transport molt amplis apareixen alts percentatges de canals PSE per esgotament dels animals"

amplis apareixen alts percentatges de canals PSE per esgotament dels animals.

Període antemortem



Els animals arribats a l'escorxador han de poder descansar un mínim de dues hores abans del sacrifici

El Reial Decret 54/1995 de 20 de gener estableix la protecció dels animals en el moment del sacrifici o matança.

Els animals han de ser descarregats just a la seva arribada a l'escorxador. Les rampes de descàrrega no han de lliscar i tindran protecció lateral. El maneig i conducció dels animals es farà amb cura. L'ús de pinces elèctriques només s'efectuarà quan calgui i mai més de dos segons, en els músculs

de les extremitats posteriors. Es desaconsella el maneig de porcs individualment, es porten millor en grups de 5-6 animals. El tractament dels porcs de forma suau i adient té gran importància en la limitació del la carn PSE, així com el període de descans òptim abans del sacrifici, que es considera entre 2-4 hores. En els corrals els animals no han de barrejar-se en lots heterogenis i han de poder girar sobre ells mateixos.

Atordiment

Un dels moments més crítics en el maneig dels porcs dins de l'escorxador es produeix quan es porten els animals a la insensibilització. Un mal maneig en la zona d'atordiment pot augmentar la incidència de carn PSE en les canals fins a un 10%.

En el Reial Decret 1614/87, s'estableixen les normes relatives a l'atordiment dels animals previ al sacrifici, evitant dolor innecessari. El Reial Decret 54/1995 estableix la protecció dels animals en el moment del sacrifici.

S'autoritzen tres sistemes d'atordiment: pistola o arma de projectil fix, xoc elèctric i diòxid de carboni. Aquests dos últims són els més utilitzats en els escorxadors industrials de porcí.

Un adequat sistema d'atordiment ha d'incloure una ràpida inconsciència sense provocar

dolor, minimitzar els problemes de qualitat del producte final i garantir la seguretat de l'operador. L'atordiment elimina els factors estressants del dessagnat, malgrat que indueix en l'animal uns canvis fisiològics com són l'augment de la pressió sanguínia i de l'activitat muscular provocant alteracions, bé en la qualitat de la canal amb contusions, hemorràgies i fractures, o bé en la qualitat de la carn alterant els processos bioquímics.

Atordiment elèctric o electronarcosi

Provoca una major incidència de carns PSE en comparació amb el sistema de CO₂. Pel fet de l'estimulació del sistema nerviós, s'accelera el rigor mortis i la caiguda del pH muscular quan la musculatura encara està calenta.

Pel cervell passa un corrent elèctric d'una intensitat suficient com per a perdre la consciència. Es produeix una contracció muscular tònica, desapareix la ritmicitat respiratòria i el reflex corneal amb desaparició del dolor. Tot seguit es passa a una fase clònica amb moviments bruscos i involuntaris de les extremitats. És un sistema d'atordiment reversible, per això el degollat ha de ser immediatament després de l'atordiment. La intensitat a aplicar dependrà del gruix de la pell, del grau d'humiditat de l'animal i de la neteja de les pinces. La principal causa d'atordiments defectuosos es deu a l'aplicació errònia dels elèctrodes a causa de les variacions de tamany i pes dels animals i a la velocitat de la línia de dessagnat. Un increment excessiu de la intensitat del corrent elèctric provoca l'aparició de taques de sang en la musculatura.

Diòxid de Carboni (CO₂)

Sembla ser el sistema més adequat per a la insensibilització dels porcs. El CO₂ és un gas que al ser inhalat produeix insensibilitat sense deixar cap mena de residu químic a la canal. Actualment només s'utilitza en el bestiar porcí. Els porcs són introduïts dins de gàbies amb capacitat entre 2 i 5 porcs i baixen a una fossa amb una concentració de CO₂ com a mínim del 70% el temps suficient per a provocar-los la mort cerebral. Els porcs han de poder romandre dempeus fins la pèrdua de la consciència. La camera estarà adequadament il·luminada per tal que els animals puguin veure's entre ells. El gas és més pesat que l'aire i per això pot ser emmagatzemat per sota del

"Un adequat sistema d'atordiment ha d'incloure una ràpida inconsciència sense provocar dolor, minimitzar els problemes de qualitat del producte final i garantir la seguretat de l'operador"



El CO₂ sembla el mètode d'insensibilització més eficaç per als porcs

nivell de terra. L'atordiment es produeix per depressió neuronal. En una primera etapa hi ha una analgèsia amb pèrdua de la consciència, tot seguit hi ha una etapa d'excitació i per últim hi ha una etapa d'anestèsia amb re-

laxació dels músculs esquelètics i respiratoris. El sistema òptim s'estableix quan hi ha una immersió ràpida a concentracions de gas superiors al 90%.

Aquest sistema no necessita la subjecció dels animals i permet l'atordiment en grups, disminuint el nivell d'estrès. Aquest mètode d'atordiment és reversible, la seva duració dependrà del temps d'exposició i de la concentració de gas. És important que l'animal sigui dessagnat immediatament quan l'animal surti del CO₂ i sigui suspès.

Els animals genèticament susceptibles a l'estrès (gen halotà), tenen una reacció més violenta a l'exposició del CO₂ que els animals que estan lliures del gen. En aquests animals l'aplicació d'altres concentracions de forma ràpida, minimitza les alteracions que es produeixen en la fase excitatòria.

Després de l'atordiment i en el menor temps possible es pengen els animals a la cadena i es dessagnen. Els valors de conductivitat elèctrica són més elevats a l'extremitat que aguanta tot el pes de l'animal, degut a la major tensió de les masses musculars i als trencaments fibrilars que es produeixen, tot això provoca que s'observi abans l'aparició de carns PSE en aquesta mitja canal.

Refredat de les canals

El mètode utilitzat per a refredar les canals de porc és un punt important a tenir en compte en l'aparició de carns PSE.

Hi han tres formes de refredat de canals en els escorxadors industrials de porcí: el mètode convencional a temperatura de 0-4°C i una velocitat d'aire de 0,5 m/s; el mètode accelerat, que es manté a -5°C durant dues

hores a una velocitat d'aire de 1,2 m/s; i el mètode ultraràpid, a temperatura de -30°C durant tres minuts i una velocitat d'aire de 4 m/s. Amb el mètode accelerat s'assoleix una temperatura interna del múscul inferior que quan s'aplica el mètode ultraràpid.

En aquelles canals en les quals als vint minuts s'instauren els processos bioquímics per tenir un alt grau d'afectació de carns PSE, el fred no té cap efecte beneficiós, només s'aconsegueix una millora del seu aspecte extern.

Consideracions sanitàries

Els animals sacrificats d'urgència són especialment susceptibles de convertir-se en canals PSE. Són animals que arriben a l'escorxador en circumstàncies delicades, han patit un transport difícil, pateixen malalties que els debiliten i en moltes ocasions no es valen per ells mateixos, la qual cosa fa que tinguin un maneig més intens i estressant. A més, solen tenir un atordiment per pinçament elèctric, la qual cosa augmenta les possibilitats de convertir-se en carns PSE en aquells animals susceptibles.

El dictamen sanitari davant una canal PSE és diferent segons el seu grau d'afectació:

- Apta sense restriccions, en casos lleus.
- Apta amb decomís parcial, amb la condició d'eliminar els músculs afectats.
- Decomís total, en casos extrems i generalitzats.

Les canals sospitoses han de ser minuciosament examinades, en ocasions el dictamen cal fer-ho a les 24-48 hores, doncs les característiques organolèptiques poden modificar-se.



La forma com es refreden les canals de porc és un punt important a tenir en compte per evitar l'aparició de carns PSE

Bibliografia

1. Alvarez Carmen, Torres Isabel. Estudio sobre las carnes PSE. 1997
2. Tibau Joan y col. Prioridades en I+D+T sobre eficacia y calidad del ganado porcino. IRTA- Centre de Control Porcí.
3. Oliver Angels, Calidad de la carne de porcino: Ultimos resultados experimentales en relacion al gen del halotano. IRTA- Centre de Tecnologia de la Carne.
4. Denaburski J., Sáiz F. Causas más importantes y sistemas de prevención de casos de carne porcina defectuosa tipo PSE. Revista Anaporc. Febrer 2002.
5. Fabregas E., Velarde A., Diestre A. El bienestar animal durante el transporte y sacrificio como criterio de calidad. IRTA - Centre de Tecnologia de la Carne.
6. Infante J., Costa J. Atlas de Inspección de la Carne. pág. 62.
7. Arnau J., Estudio de la influencia de la carne PSE en el proceso de curación del jamón. Cárnica 2000, n° 48, pág.77-86.
8. Arnau J., Influència de la qualitat de la carn en els productes elaborats. Fundació Caixa de Pensions.

Assemblees Generals Ordinària i Extraordinària del COVB

APROVAT EL NOU REGLAMENT DEL VAP

La Junta va presentar també l'organigrama del Col·legi

David Quesada

EL PASSAT 27 DE JUNY VAN TENIR LLOC DE FORMA CONSECUTIVA A LA SEU DEL COVB L'ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINÀRIA I L'ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DEL COL·LEGI. EL MOTIU DE LA PRIMERA VA SER LA PRESENTACIÓ DE L'ORGANIGRAMA DE FUNCIONAMENT DE L'ENTITAT, MENTRE QUE LA SEGONA VA SERVIR PRINCIPALMENT PER INFORMAR SOBRE LA LIQUIDACIÓ DELS PRESSUPOSTOS DE L'ANY 2001 I APROVAR LA MODIFICACIÓ DEL REGLAMENT DEL TORN DE VETERINARIS ASSESSORS I PERITS (VAP) I NOMENAR ELS MEMBRES DE LA SEVA COMISSIÓ RECTORA.

Francesc Masoller,
nou responsable de gestió

L'elaboració de l'organigrama polític i tècnic del COVB (vegeu esquemes adjunts) era un compromís que l'actual Junta de Govern havia adquirit en fer-se càrrec de la gestió de l'entitat. L'objectiu és informar a tots els col·legiats dels diferents òrgans de decisió, gestió i serveis que componen l'estructura d'organització del Col·legi i donar a conèixer llurs responsables, en la línia d'assolir el màxim nivell de transparència en el funcionament del COVB.

L'organigrama inclou com a novetat la figura del Responsable de Gestió, càrrec per al qual s'ha incorporat recentment Francesc Masoller, persona jove però amb àmplia experiència en el camp de la gestió empresarial, qui serà l'encarregat de planificar, organitzar, gestionar i liderar el projecte del Col·legi que ha decidit la Junta de Govern i conjuntament amb ella.

Un pressupost equilibrat

La primera part de l'Assemblea General Ordinària va estar dedicada a les qüestions econòmiques. Albert Sordé, tresorer de la Junta, va presentar la liquidació dels pressupostos de l'any 2001 i l'informe d'auditoria sobre l'exercici de l'any passat al COVB, l'Assessoria Fiscal Veterinària (AFV) i el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC), encarregat a una empresa externa. Sordé va destacar l'equilibri que s'ha donat entre les previsions d'ingressos i despeses i la liquidació d'ambdós capítols. Els ingressos finals de 828.940 euros han suposat una disminució de tant sols el 0,54% respecte als 833.420 euros previstos inicialment, mentre que les despeses executades només han experimentat un augment del 0,85% respecte als 742.430 euros que s'havien pressupostat; i això últim, malgrat la forta desviació que s'ha produït en les despeses per reparacions, deguda a les obres de reforma que s'han fet al pis superior de la seu del Col·legi.



Concepte	Previsió	Liquidació	% Desviació
Ingressos			
Venda de mercaderies	500.460	513.550	2,61
Prestacions de serveis	197.130	198.840	0,87
Arrendaments	6.010	2.584	-57
Ingressos per comissions	60.101	78.132	30
Ingressos per serveis diversos	38.465	6.118	-84,09
Ingressos valors renda fixa	12.020	9.015	-25
Altres ingressos financers	1.202	2.741	128
Ingressos extraordinaris	18.030	17.958	-0,40
Total ingressos	833.420	828.940	-0,54
Despeses			
Leasing fotocopiadores	3.606	1.989	-44,83
Compra de mercaderies	338.550	338.929	0,11
Treballs realitzats altres empreses	4.207	1.803	-57,14
Beques i subvencions	9.316	3396	-63,55
Reparacions i conservacions	19.833	58.935	197,15
Serveis professionals independents	40.869	50.299	23,07
Dietes i transports	19.833	20.104	1,36
Primes assegurances	3.306	3.017	-8,73
Subministres	17.429	14.064	-19,31
Altres serveis	116.296	83.294	-28,38
Altres tributs	4.808	5.523	14,88
Sous i salaris	128.316	126.657	-1,29
Seguretat Social a càrrec empresa	30.051	35.874	19,38
Total despeses	742.430	748.720	0,85
Benefici	90.993	80.217	-11,85
Prorrata IVA		21.035	
Benefici total		59.182	

Quadre 1. Liquidació dels pressupostos de l'exercici 2001 (xifres en euros)

D'aquesta forma, i una vegada descomptat el prorratig per l'IVA, la gestió econòmica del COVB durant l'any 2001 presenta un benefici de 59.180 euros, és a dir, 9,847 milions de pessetes.

A continuació, el president del COVB, Francesc Monné, va fer un ràpid resum de les gestions realitzades per la Junta durant el primer semestre d'enguany, entre les quals cal destacar: al gener, reunió amb el conseller d'Agricultura, Josep Grau, per parlar del medicament veterinari, el veterinari d'explotació ramadera i la vacunació antiràbica; al febrer, presentació d'esmenes al projecte de reforma de la Llei de Protecció Animal; al març, l'acord amb Progat i l'Institut Municipal de Salut Pública (IMSPB) per al control sanitari de la colònia de gats de l'Hospital de Sant Pau; a l'abril, la celebració de la Jornada

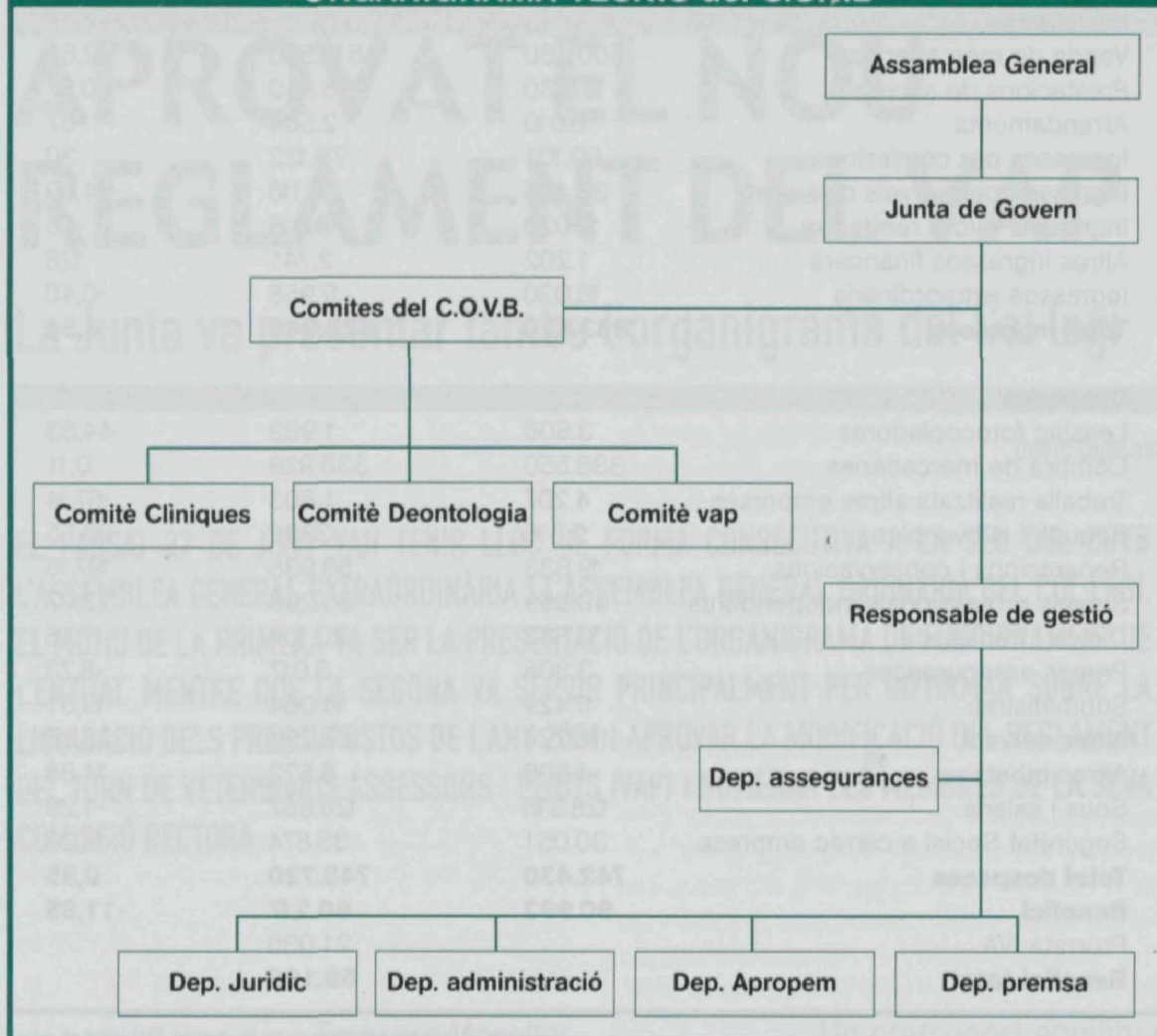
Col·legis Professionals / Universitat a la UAB; al maig, la impugnació per part del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) del decret estatal sobre gossos potencialment perillosos; i al juny, la presentació de la nova campanya d'imatge de l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Catalunya (AIAC).

Canvis al VAP

L'últim punt de l'ordre del dia va ser el nomenament de la nova Comissió Rectora del VAP i la modificació del reglament d'aquest servei.

La nova Comissió Rectora del VAP està integrada per Guillermo González en representació de la clínica d'equins; M^a Luz Guerra y Ester Barberà per part de la funció pública;

ORGANIGRAMA TÈCNIC del C.O.V.B.



Carles Oliver (clínica de petits animals) i Eduard Ponce (empresa privada). Com a suplents van ser anomenats Oriol Brutau (veterinari higienista) i Montse Cantí (clínica de petits animals).

En quant a la modificació del reglament del VAP, motivada per la necessitat d'adaptar-se a la nova Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil (LEC), es van presentar tres propostes: la de la pròpia Junta de Govern, la de la Comissió Rectora sortint, i la defensada per Montse Pérez.

L'advocat del COVB, Joan Beltran, va destacar com a punts més importants de la proposta de la Junta la garantia del cobrament dels peritatges i l'obligatorietat que cada veterinari assisteixi com a mínim a un dels seminaris sobre peritatges judicials que periòdicament s'organitzen al Col·legi i s'inscrigui en una sola especialitat.

Per la seva banda, Esteban Comamala, en

representació de la Comissió Rectora sortint, va defensar el seu text argumentant que aquest pretenia simplificar la tasca del VAP, ja que l'actual reglament resultava massa complicat. Va afegir que en la nova LEC disminuïa molt el paper de la Comissió Rectora, ja que la majoria de designacions es faria des del mateix jutjat. A més, la seva proposta no limitava la realització de peritatges als veterinaris que estiguessin apuntats al torn, i establia la supressió del règim disciplinari.

Per últim, Montse Pérez va apuntar que la seva alternativa permetia ampliar el llistat d'especialitats als quals es podia apuntar un veterinari, perquè no s'havia de limitar el coneixement a un currículum determinat o a l'experiència laboral.

Finalment va resultar elegida per majoria absoluta la proposta de modificació del reglament del VAP presentada per la Junta de Govern.



ORGANIGRAMA POLÍTIC

Assamblea General

JUNTA DE GOVERN

Dega

Francesc Monné

Vicedegà

Joan Mesia

Tresorer

Albert Sordé

Secretaria

Pilar Gurria

Vicesecretaria

Anna Avellaneda

Vocals

Montse Pérez

Teresa Rigau

Fernando Royo

Antoni Ballester

Caps de secció

Vocalies

Secció tècnica

Antoni Ballester

Secció previsió

Fernando Royo

Facultat veterinaria

Teresa Rigau

Veterinaris jubilats

Fernando royo

Secció social i laboral

Montse Pérez

Secció econòmica

Albert Sordé

Veterinaris equins

Antoni Ballester

Empresa privada

Anna Avellaneda

Representant facultat

Teresa Rigau

Representant jubilats

Fernando Royo

Veterinaris administració

Montse Pérez

Animals de renda

Joan Mesia

Clínica petits animals

Albert Sordé

Vocal CCVC

Silvia Serdà

Secretari CCVC

Manel Giménez

La RECOLLIDA de RESIDUS SÒLIDS a la ciutat de BARCELONA

Dept. Jurídic COVB

L'Ajuntament de Barcelona va aprovar el passat mes de desembre la nova Ordenança Fiscal sobre la taxa de recollida de residus sòlids urbans i altres serveis mediambientals. El text d'aquesta ordenança es pot consultar en Internet a la web de l'Ajuntament de Barcelona (www.bcn.es). Aquí, però, us informem dels aspectes més destacats de la normativa.

La taxa s'aplica, entre d'altres serveis, a la recollida domiciliària de residus sòlids urbans de locals i establiments on es fan activitats de serveis, sempre que els residus generats no superin en volum els 1.100 litres al dia. Resten exempts de l'impost els establiments de superfície inferior a 60 metres quadrats amb una producció de residus inferior a 60 l/dia.

Cal destacar que tots els locals i establiments de superfície superior a 200 metres quadrats, així com els indicats a l'ordenança general sobre el medi ambient urbà, estan obligats a fer la declaració de producció de residus. En cas contrari, l'Ajuntament procedirà a estimar el volum de residus generat, a efectes de la liquidació de la taxa.

La quota mínima anual per la prestació del servei és de 110,67 euros. Aquesta quantitat es veu incrementada per una sèrie de coeficients correctors en funció de la superfície del local: de 60 a 200 metres quadrats, el coeficient és 3,5; de 201 a 1.000 m², 4,5; i per als locals de més de 1.000 m², el coeficient és 7,5.

Tanmateix, per Decret de l'Alcaldia, a proposta de la Direcció de Serveis de Neteja Urbana i en funció de les fraccions recollides selectivament, els establiments als quals els pertorqui un coeficient corrector superior a 1 que gestionin per si mateixos els residus mitjançant una empresa especialitzada poden gaudir d'una bonificació

de fins al 50 % de la quota. En aquest sentit, seria convenient que el COVB i l'Ajuntament arribessin a un acord per poder aplicar l'esmentada bonificació, ja que al donar-vos d'alta en l'IAE en l'epígraf corresponent a les clíniques i consultes veterinàries, el consistori exigeix que tingueu subscrit un contracte amb una empresa de recollida de deixalles.

Els serveis complementaris

L'Ordenança estableix com a serveis municipals complementaris, susceptibles de ser prestats pel sector privat, la recollida d'animals morts i la recollida de residus hospitalaris.

Per als animals de pes inferior a 30 Kg, el preu del servei és de 46,58 euros/hora en concepte de recollida, mentre que pels animals que superin aquest pes l'import és de 58,60 euros/hora. A aquesta quantitat s'ha d'afegir en els dos casos 0,02 euros/Kg en concepte de tractament.

En quant al servei de recollida de residus hospitalaris, l'Ordenança distingeix dues categories:

- a) Bosses de galga segons norma, dins de recipients de 240 litres. Per cada recipient o fracció:

	Euros/Element
d'1 a 3 elements	15,11
de 4 a 10 elements	9,03
d'11 a 20 elements	8,47
a partir de 20 elements	6,77

- b) Bosses de galga segons norma, dins d'elements de contenció ubicats als centres sanitaris, per cada metre cúbic o fracció: recollida, transport i tractament: 60,37 euros



PROGRAMA de FORMACIÓ CONTINUADA d'AVHIC

Joan Cots
Secretari d'AVHIC

Un dels objectius principals de l'Associació de Veterinaris Higienistes de Catalunya (AVHIC) és promoure la millora dels coneixements tècnics i científics dels seus membres, que som en la seva majoria veterinaris especialistes en l'àmbit de la higiene i la tecnologia alimentària. Amb aquesta finalitat, i a través de cursos, conferències, taules rodones, seminaris i altres activitats, es pretén donar una formació continuada als socis de l'associació.

La necessitat per part de molts de nosaltres de comunicar-nos en públic, així com una nova vessant d'actuació veterinària com és la de formació de manipuladors, ens ha portat a elaborar una sèrie de mòduls de formació pedagògica que es podran seleccionar segons les necessitats de cadascú i que amb l'assistència a un total de 20 hores, l'Associació acreditarà com un curs de formació de formadors.

La publicació del Reial Decret 202/2000 pel qual s'estableixen les normes relatives als manipuladors d'aliments, i que obliga a les empreses a formar als seus treballadors, ha creat moltes expectatives en el nostre col·lectiu, que tradicionalment ha realitzat la formació i que coneix com ningú la feina i la problemàtica del sector de l'alimentació. Per tot això, pensem que és necessari crear un itinerari formatiu, que garanteixi aspectes d'higiene i seguretat alimentària, tecnològics i també pedagògics.

En aquest marc i en la branca pedagògica, hem realitzat els seminaris "Parlar en públic" i "Tècniques bàsiques de formació" (23 de maig i 13 de juny) a càrrec de la psicopedagoga Montserrat Pedreira. Aquestes accions pedagògiques combinen la part teòrica amb accions participatives i filmacions dels alumnes, amb l'objectiu d'aconseguir un aprenentatge de manera empírica i pràctica. Els seminaris han resultat un èxit de participació i de satisfacció per part dels assistents.



Els alumnes del seminari "Tècniques bàsiques de formació", amb la psicopedagoga Sra. Montserrat Pedreira

Lamentem no haver pogut atendre totes les demandes d'inscripció, per la limitació de places, però us assegurem que repetirem accions similars pròximament.

El curs de "Neteja i desinfecció i el seu control" (26 de juny) i la taula rodona "Autocontrols i Control Oficial en escorxadors i sales d'especejament: la Decisió 2001/471/CE" (3 de juliol) han completat la llista d'accions d'AVHIC abans de l'estiu del 2002.

Per reiniciar l'activitat després de les vacances estem dissenyant altres cursos i seminaris com:

- Perills dels vegetals de consum en cru
- APPCC(mòdul bàsic)
- APPCC (mòdul pràctic sectorial)
- Interpretació analítiques microbiològiques
- El formador eficient
- Preparar una presentació
- Etc.

Esperem la vostra assistència i agraïem qualsevol proposta interessant pel nostre col·lectiu, així com qualsevol forma de col·laboració; sempre amb l'objectiu de millorar la qualitat professional dels nostres membres.

VII CAMPIONAT D'ESQUÍ DEL COL·LEGI DE VETERINARIS DE BARCELONA

Dani Giménez

El cap de setmana del 2 i 3 de març passat es va celebrar la setena edició del campionat d'esquí del Col·legi, com sempre amb un gran èxit de participació. Així, en aquesta edició participaren 41 corredors mentre que per al total dels actes vam ser 66 persones, entre adults i nens.

Com cada any, la Comissió d'Esquí del COVB, juntament amb els professionals de l'estació d'esquí de Port-Ainé i de Majom-Sort Viatges, demostraren un nivell molt elevat d'organització i prepararen un campionat d'esquí i un cap de setmana d'esbarjo molt especial. Com sempre, les despeses generades pel Campionat d'Esquí han estat assumides per Laboratorios Anabiol i per Pfizer Salud Animal; sense la seva desinteressada col·laboració no hagués estat possible. També, com sempre, Merial va cedir trofeus per als guanyadors i participants mentre que Avepa, Pfizer, Anabiol i el Pub La Llar aportaven més trofeus per als seus respectius premis en altres categories. Moltes gràcies a tots.

Cal destacar que en aquesta edició es van veure moltes cares noves; eren veterinaris, amics i familiars que van participar amb moltes ganes de passar-s'ho bé. També aquest any hem tornat a tenir representació de veterinaris de Madrid i d'Euskadi.

Aquest any, tot semblava indicar que tindriem poca neu, però al final l'estació de Port-Ainé (Pallars-Sobirà) ve presentar un aspecte molt bo gràcies a les nevades que es van iniciar dos dies abans de la prova. A les 12 del migdia del dissabte, en mig d'una forta nevada i a peu de pistes, l'organització repartia els respectius dorsals cedits per Distrivet que acreditaven als 41 esquiadors inscrits en la competició com a corredors del VII Campionat d'esquí del Col·legi de Veterinaris



Els guanyadors dels diferents trofeus del VII Campionat d'Esquí del COVB



Foto de família dels participants

de Barcelona. Al mateix temps s'explicava a tothom quines eren les característiques tècniques del descens. Es tractava de completar dues mànigues d'un eslalom especial en el mínim de temps. Per al trofeu Merial només valia el millor temps efectuat. Per al premi Pfizer-Advocin es comptava la millor mitja del temps de les dues mànigues de cada corredor. Per al premi Anabiol només es tenia en compte la seguretat i l'estil en el descens, mentre que per al premi La Llar es valorava la voluntat i la persistència davant l'adversitat. Per a la categoria infantil es disposava del premi Avepa.



El Campionat es va realitzar a la pista de competició de l'estació, tancada per a la prova, i com sempre va satisfer al màxim les expectatives dels participants. Així, la sortida va reunir a 42 esquiadors, dels quals 36 van poder finalitzar la prova sense problemes, mentre que 6 no ho van poder fer per problemes "tècnics".

Ja a la nit, després del sopar al que van assistir 66 persones, entre esquiadors, patrocinadors, col·laboradors i d'altres amics, es va procedir a l'acte de lliurament dels premis i al sorteig dels 2 forfets de temporada 2002-03 cedits per Port-Ainé i Majomi-Sort, així com del lot de vi d'Avepa i els 3 lots d'embotits cedits per Pfizer. Tothom comentava la seva personal percepció de l'esperit competitiu o l'estratègia per derrotar al seu adversari favo-

rit. Després de la festa de lliurament de premis la gent va acudir com sempre al pub La Llar. L'endemà, amb neu recent caiguda i un sol esplèndid, uns quants vam gaudir d'una nova i magnífica jornada d'esquí.

La Comissió d'Esquí agraeix l'inestimable ajut de les empreses patrocinadores i col·laboradores, així com l'esperit esportiu de tots els participants en el VII Campionat i us convida a participar en el VIII Campionat que, ja us avancem, és previst de realitzar durant el primer cap de setmana del mes de març de 2003 a l'estació de Port-Ainé. Fins aleshores!!!

Trofeu Merial: classificació final femenina

1	SARA LÓPEZ	00:26:63
2	KRISTINA GOROSPE	00:26:97
3	SAGRARIO MAYORALAS	00:28:60
4	CARME CHACÓN	00:28:90
5	M ^a JOSÉ RELAÑO	00:29:41
6	PALOMA PELEGRIN	00:30:17
7	PATATI BATALLA	00:33:54
8	SOL AMAT	00:35:51
9	RUTH SOLER GODÁS	00:36:61
10	ANNA FERRÉS	00:40:29
11	ROSALIA GARCIA	00:46:94
12	JUDITH NASARRE	00:50:34
13	REBECA FERRÉS	00:57:63
14	OLGA MEDIANO	01:06:39
15	LOURDES RIC	01:21:96
16	PILAR MATEZANS	01:27:98
	ADRIANA VIVES	desc.
	CHELO GAS	desc.

Trofeu Merial: classificació final masculina

1	ROGER SEMPÈRE	00:21:69
2	DANI GIMÉNEZ	00:23:27
3	JAUME BALAGUE	00:24:12
4	XAVIER BOIXEDA	00:24:35
5	JORDI SEMPÈRE	00:24:85
6	JOSÉ L. ZALVE MADRIZ	00:25:87
7	FERRAN FLO	00:27:14
8	JORDI FERRES	00:28:71
9	JOAN de TOMÁS	00:30:76
10	MIQUEL MOLIST Jr	00:31:10
11	ALBERTO ALONSO	00:31:29
12	ORIOL CABARROCAS	00:31:53
13	CHISPU PONS	00:31:77
14	JOSÉ L. MARTÍN	00:32:33
15	RICARD MAGAÑA	00:32:59
16	MIQUEL VALLS	00:36:09
17	JAVIER RABADÁN	00:38:11
18	JAVIER CORNAJO	00:38:42
19	MARC BOSCH	00:39:64
20	LLUÍS GARRÉ	00:43:89
	TITI PRAT	desc.
	JAUME REGUANT	desc.
	SITO VÁZQUEZ	desc.

Trofeu pfizer advocin (combinada)

1a	ROGER SEMPÈRE	00:22:10// 00:21:69	00:21:90
2n	DANI GIMÉNEZ	00:23:75// 00:23:27	00:23:51
3r	JAUME BALAGUÉ	00:24:83// 00:24:12	00:24:47
4t	JORDI SEMPÈRE	00:25:21// 00:24:85	00:25:03
5é	JOSÉ L. ZALVE	00:25:97// 00:25:87	00:25:92
6é	SARA LÓPEZ	00:26:63// 00:26:90	00:26:77
7a	KRISTINA GOROSPE	00:27:24// 00:26:97	00:27:11
8é	FERRAN FLO	00:27:57// 00:27:14	00:27:35
9a	SAGRARIO MAYORALAS	00:31:08// 00:28:60	00:29:84
10é	M ^a JOSÉ RELAÑO	00:31:09// 00:29:41	00:30:25

Premi Avepa Infantil

1r MIQUEL MOLIST BADIOLA

00:37:50 // 00:31:10

00:34:30

Premi Anabiol (a la seguretat)

MIQUEL MOLIST BADIOLA Perquè va obtenir un meritori 10é lloc a la general tot i pertànyer a la categoria infantil. Això és seguretat.

JORDI FERRÉS PADRÓ Perquè després de caure espectacularment durant la 1a màniga, va recuperar-se amb gran esforç per reincorporar-se allà a on ho havia deixat i així poder acabar el descens sense que el desqualifiquessin. Això és seguretat.

Premi la Llar

1ra ADRIANA VIVES

Perquè després de lesionar-se es mereixia un combinat especial de La Llar

Presentació del COVB als alumnes de 5è de VETERINÀRIA

Eva Moyano

El passat 9 de maig la responsable de la borsa de treball del COVB, Eva Moyano, va fer una xerrada al estudiants de 5è. curs de la Facultat de Veterinària de la UAB. La ponent va ser presentada per Teresa Rigau, representant de la Facultat a la Junta de Govern del COVB.

En converses mantingudes amb els nous llicenciats i amb alguns membres de la Facultat de Veterinària, com l'antic degà, Martí Pumarola, ens hem adonat que hi ha molts veterinaris que surten de la Facultat i es troben desorientats sense saber cap a on anar en el món laboral. És per això que creiem necessari que hi hagi una forta relació entre

el món universitari i el col·legial, per tal que quan els alumnes deixin la facultat sàpiguin a qui poden adreçar-se en totes aquelles qüestions relacionades amb la seva professió.

Per tot això vam realitzar aquesta xerrada on vam explicar als alumnes que és un Col·legi Professional, el seu funcionament, els serveis que ofereix als seus col·legiats i les diferents sortides laborals a les quals poden optar per ser llicenciats en veterinària.

Creiem que aquestes xerrades ajudaran a establir un pont entre la universitat, els futurs veterinaris i els col·legis professionals, unió necessària pel bon funcionament de la nostra professió.



La REFORMA del Sistema de Salut Pública a Catalunya

David Quesada

EL PARLAMENT DE CATALUNYA VA APROVAR EL PASSAT 27 DE JUNY LA LLEI DE SEGURETAT ALIMENTÀRIA, QUE ENTRE D'ALTRES ASPECTES CONTEMPLA LA CREACIÓ DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT ALIMENTÀRIA. DUES SETMANES ABANS, EL 13 DE JUNY, EL MÀXIM RESPONSABLE DEL PROGRAMA DE REORDENACIÓ DE LA SALUT PÚBLICA A CATALUNYA, EDUARD MATA, AVANÇAVA AL COVB ELS GRANS TRETS D'AQUESTA NOVA LLEI I DE L'ALTRE PILAR SOBRE EL QUE S'ASSENTA L'ADAPTACIÓ DEL SISTEMA DE SALUT PÚBLICA CATALÀ ALS NOUS TEMPS: EL PROJECTE DE LLEI DE PROTECCIÓ DE LA SALUT.

Eduard Mata va fer una exposició cronològica del desenvolupament de les dues normatives, tot reconeixent que, malgrat que la Llei de Protecció de la Salut ha estat sempre una aspiració històrica del Govern català, s'ha vist eclipsada en el seu desenvolupament per la situació creada arran de les successives crisis alimentàries dels darrers anys i a la necessitat de respondre a la conseqüent alarma social mitjançant la Llei de Seguretat Alimentària.

Segons Mata, els motius que van impulsar ja fa temps al Departament de Sanitat i Seguretat Social (DSSS) a plantejar la reforma de la protecció de la salut a Catalunya van ser la necessitat de modernitzar els instruments d'intervenció en aquest camp, a través de la reforma de la Llei 15/1983 d'higiene i control alimentaris, la dotació de noves eines normatives d'intervenció en salut ambiental i la creació d'un marc transparent entre la Generalitat i els ens locals.

Un altre objectiu de la reforma és la superació de les dificultats de l'actual model organitzatiu, dissenyat l'any 1953, sobretot en allò referent a la divisió territorial en partits, que fomenta l'aïllament i descoordinació dels professionals i dels diferents nivells jeràrquics. La solució a totes aquestes dificultats passa per unificar la distribució territorial de tots els professionals que treballen en la protecció de la salut, adaptant-la al sistema sanitari català; la configuració d'una plantilla amb dedicació plena; la creació d'una línia jeràrquica única i l'establiment

de relacions de cooperació entre la Generalitat i els ens locals.

Amb tot aquest plantejament previ, l'any 1998 el DSSS va presentar el Projecte de Llei de Protecció de la Salut (LPS), l'element més destacat de la qual era la constitució de l'Agència de Protecció de la Salut (APS) com a entitat encarregada d'executar les accions de protecció de la salut.

L'APS es defineix en aquest projecte com un Organisme Autònom Administratiu adscrit al DSSS, encapçalat per un Consell de Direcció integrat per la Generalitat i els Ajuntaments i organitzat seguint el model sanitari català en regions i sectors sanitaris, en els quals els antics partits mèdics, farmacèutics, veterinaris, etc., es transformin en equips multidisciplinars i polivalents. La posada en marxa de la Llei de Protecció de la Salut suposaria al cap d'un període de varies dècades la disminució en la plantilla de professionals sanitaris de 2.200 a 850 efectius, i una retallada aproximada de la despesa de 40 a 33 milions d'euros. Segons Mata, la reducció de personal en realitat no seria tan significativa com donen a entendre les xifres, perquè fent un càlcul en base a jornades completes el nombre real d'efectius actuals estaria al voltant dels 1.000 treballadors i no dels 2.200.

L'"huracà EEB"

El projecte de Llei de Protecció de la Salut va entrar al Parlament l'any 1999, i es van arribar

"El govern central i el català han optat pel model britànic, basat en l'avaluació, comunicació i certs elements de la gestió del risc, a l'hora de crear les respectives Agències de Seguretat Alimentària"



Eduard Mata, responsable del Programa de Reordenació de la Salut Pública de Catalunya

a discutir les esmenes en el si de la Comissió de Política Social, però la convocatòria d'eleccions autonòmiques aquell mateix any va fer decaure la iniciativa.

Configurat el nou Parlament i el nou Govern, l'any 2000 el DSSS va tornar a presentar el projecte, oferint als diferents partits polítics el màxim consens per la seva aprovació definitiva. Tanmateix, a finals d'any l'Encefalopatia Espongiforme Bovina (EEB), que ja venia afectant a d'altres països europeus, va aterrar a Espanya amb tota intensitat. La crisi de

les "vaques boges" no era sinó l'últim capítol d'una sèrie d'escàndols alimentaris (clembuterol el 1992; organismes genèticament modificats el 1996; dioxines en els pollastres belgues el 1999; Escherichia coli en col·legis de Barcelona el 2000; i l'oli de samsa el 2001) que van generar una greu crisi de confiança entre els consumidors envers el sistema de producció alimentària. I tot això reconeixent, segons Mata, que la percepció del risc dels consumidors moltes vegades no es correspon amb les dades objectives científiques. Davant la nova situació, la Generalitat va apartar el projecte de Llei de Protecció de la Salut i va dedicar tots els esforços a la qüestió de la seguretat alimentària. A començaments de l'any 2001 es va crear una comissió interdepartamental que treballés en l'elaboració d'una llei de seguretat i qualitat alimentàries. Posteriorment, la referència a la qualitat va ser suprimida del treball de la comissió, a l'entendre que les polítiques de qualitat estan lligades a la Política Agrària Comuna (PAC) i el foment de la producció, i per tant són diferents de les polítiques de seguretat alimentària.

La comissió va iniciar la seva tasca tenint en compte el nou marc legislatiu internacional, en especial la iniciativa del llavors president dels Estats Units Bill Clinton l'any 1997, el Llibre Blanc de la Seguretat Alimentària de la Unió Europea i el Codex Alimentarius de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAO) i l'Organització Mundial de la Salut (OMS).

Seguint aquestes referències, el grup de treball va abordar la qüestió en base a diversos principis fonamentals:

1. Salvaguardar la salut de la població
2. Adoptar un enfocament integral "de la granja a la taula", superant el vell esquema segons el qual seguretat alimentària equival només a salut alimentària i incorporant al concepte de seguretat alimentària altres aspectes com el benestar, l'alimentació i la salut dels animals; el medi ambient; la sanitat vegetal; i el consum.
3. L'obligatorietat de l'anàlisi del risc: avaluació, gestió i comunicació transparent i creïble, amb experts independents i accessibles.
4. Aposta clara per la responsabilitat dels productors (autocontrol)
5. Principi de precaució

Per altra banda, calia tenir en compte el nou marc de Seguretat Alimentària a la Unió Europea, amb la posada en marxa l'any 2001 de l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària, amb seu provisional a Brussel·les, entitat que només té atribucions sobre avaluació i comunicació del risc, però no sobre la seva gestió, ja que aquesta continua sota la responsabilitat de la Direcció General de Salut i Protecció dels Consumidors (DGSANCO) i de l'Oficina Alimentària Veterinària (OAV).

La comissió també va prendre com a referent els organismes encarregats de la seguretat alimentària creats a França, Gran Bretanya i Bèlgica, que representen tres models diferents. L'Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments, caracteritzada per un comitè científic encarregat només d'emetre dictàmens i sense cap intervenció sobre la gestió del risc, és el model més proper a l'europeu. La Food Standards Agency britànica representa un model intermig, a l'incorporar alguns elements de gestió del risc, com la planificació, coordinació i supervisió dels gestors del risc. En l'extrem oposat es troba l'Agence Fédérale pour la Sécurité de la Chaîne Alimentaire belga, que engloba en un sol organisme l'avaluació, comunicació i gestió del risc.

El govern central i el català han optat pel model britànic a l'hora de crear les respectives Agències de Seguretat Alimentària. L'organisme espanyol, la constitució del qual va ser aprovada el juliol de l'any passat, deixa la gestió del risc en mans dels ministeris implicats (Agricultura i Medi Ambient) i de les administracions autonòmiques i locals, mentre que



l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària (ACSA) delega aquesta competència en la futura Agència de Protecció de la Salut del DSSS, els altres Departaments implicats (Agricultura, Medi Ambient, Indústria, Comerç i Turisme en allò que pertoca al consum), la futura Agència de Salut Pública de Barcelona i les administracions locals.

La Llei de Seguretat Alimentària defineix l'ACSA com un organisme autònom administratiu adscrit al DSSS, amb un Consell de Direcció on estaran representades les diferents administracions, el sector de la producció primària, la indústria alimentària i les organitzacions de consumidors, i un Comitè Científic Assessor integrat per experts de la Universitat i dels Centres de Recerca. Com a novetat respecte al projecte estatal, l'ACSA tindrà la responsabilitat d'elaborar el Pla de Seguretat Alimentària de Catalunya, que ha de contemplar els objectius operacionals al llarg de tota la cadena alimentària que puguin tenir repercussió sobre la salut de les persones. L'Agència serà un ens relativament petit, amb una plantilla de 30 persones i un pressupost aproximat de 2,2 milions d'euros. El projecte de Llei de Seguretat Alimentària va ser aprovat pel Govern el 4 de desembre del 2001, i un cop entrat al Parlament va ser tramès a la Comissió de Política Social el 29 de gener de 2002. El 10 d'abril es va nomenar la ponència que havia de discutir les esmenes dels diferents grups parlamentaris. Finalment, el projecte va ser aprovat pel ple del Parlament el 27 de juny.

Ressuscita la Llei de Protecció de la Salut

Un cop aclarit el panorama en relació a la seguretat alimentària, la Generalitat va reprendre el projecte de Llei de Protecció de la Salut (LPS), amb un nou redactat del títol V dedicat als ens locals. El projecte va ser aprovat pel Govern el 16 d'abril de 2002, publicat al Butlletí Oficial del Parlament (nº 298) el 21 de maig de 2002 i tramès en aquesta mateixa data a la Comissió de Política Social. Segons Mata, està previst que el projecte es debati en Comissió i Ponència després de les vacances parlamentàries d'estiu.

La reforma del subsistema de salut pública català s'ha vist condicionat pel nou marc de

seguretat alimentària, la implicació del subsistema de salut pública i la modernització de la gestió pública. Per una banda, sembla haver un consens global en què les organitzacions d'avaluació i gestió del risc han de ser diferents de les organitzacions de gestió del risc. Per altra, enfront el model burocràtic tradicional que encara les reformes reassignant funcions dins d'una mateixa estructura, la nova gestió pública preconitza que els diferents rols de les organitzacions administratives (control-regulació, finançament, provisió) s'han de dur a terme per mitjà d'estructures separades, interrelacionades no segons el principi jeràrquic.

En el període que va de la presentació del primer projecte de LPS l'any 1998 a l'actualitat s'han produït a més diverses reformes en el sistema de salut pública català. La més important potser és que s'ha corregit la incoherència que suposava que un organisme finançador com el Servei Català de la Salut s'encarregués de l'elaboració del Pla de Salut, traspasant aquesta responsabilitat a la Direcció General de Salut Pública (DGSP). Per altra banda, i com a conseqüència de diversos brots, la vigilància epidemiològica s'ha reconvertit en unitats regionals. Finalment, la propera posada en marxa de l'Agència de Salut Pública de Barcelona (ASPB), que dependrà d'una estructura col·laborativa entre l'Ajuntament i el DSSS, el Consorci Sanitari de Barcelona.

Amb totes aquestes reformes, el subsistema de salut pública de Catalunya queda estructurat de la següent manera:

- Els objectius de salut de les persones (disminució de malalties) els fixarà la DGSP, organisme que influirà mitjançant el Pla de Salut sobre totes les organitzacions del sistema sanitari, entre elles l'APS, l'ASPB i l'ACSA.
- En quant als objectius operacionals, és a dir, les tasques que s'han de fer per assolir els objectius de salut, el subsistema de salut pública es desdobla en la DGSP per tot allò referent a sanitat ambiental i promoció de la salut, i en l'ACSA per tot allò referent als aliments. Mitjançant el Pla de Seguretat Alimentària, l'ACSA influirà sobre altres estructures del sistema sanitari (ASPB i APS), però també sobre els Departaments de la Generalitat que tenen competència sobre seguretat alimentària i sobre les administracions locals.

"l'Agència tindrà la responsabilitat d'elaborar el Pla de seguretat Alimentària de Catalunya, que ha de contemplar els objectius operacionals al llarg de tota la cadena alimentària que puguin tenir repercussió sobre la salut de les persones"

Prohibició de L'EUTANÀSIA: un sí matisat

Albert Sordé

L'Ajuntament de Barcelona ha aprovat recentment unes noves ordenances sobre tinença d'animals de companyia, en les quals s'ha recollit una proposta del Plenari del Consell Municipal de Convivència i Protecció dels Animals, per tal que en el Centre d'Acol·lida d'Animals de Companyia de Barcelona (CAAC) no es realitzin eutanàsies. El COVB, que un cop més no ha estat consultat en el procés d'elaboració de la normativa, va adreçar una carta als responsables municipals recolzant la iniciativa, però demanant alhora que aquesta no es quedi en una mera operació d'imatge. A continuació oferim el contingut de la carta, redactada per Albert Sordé, representant dels veterinaris de petits animals a la Junta del COVB.

La prohibició expressa de la eutanàsia d'animals de companyia abandonats en centres d'acollida té un únic precedent en la legislació italiana de l'any 1991¹. La resta de països, entre ells els que podem considerar més desenvolupats en temes de protecció animal, no inclouen aquesta prohibició en la seva legislació, tot i que llurs administracions s'autodisciplinen amb un gran nombre de legislacions que regulen la cria, el comerç i la protecció dels animals, de tal manera que les eutanàsies es realitzen no com a mètode de control demogràfic sinó en casos de malaltia o trastorn del comportament intractable o quan les possibilitats d'adopció o d'acollida en condicions higienico-sanitàries o de benestar adequades no són possibles pel gran nombre d'animals acollits.

Només als Estats Units, on es calcula que hi ha 68 milions de gossos i 73 milions de gats com a animals de companyia, hi ha entre 4.000 i 6.000 centres d'acollida on entren anualment de 8 a 10 milions de gossos i gats, dels quals es donen en adopció uns 3-5 milions i s'eutanasien uns 4-5 milions de gossos i gats cada any². Amb aquestes dades, ja que malauradament no disposem sobre la nostra pròpia realitat, el debat de la eutanàsia es transforma en un debat de centres d'admissió limitada o oberta, i en plantejaments cada cop més radicals que, lluny de

trobar millors solucions, suposa un desgast i una pèrdua d'energies que no es dediquen a la protecció dels animals. En una actitud més madura, la Humane Society dels Estats Units proposa que cada model de centre d'acollida pot tenir un paper sempre que es respectin unes condicions mínimes³:

1. Política d'admissions: els centres d'acollida d'admissió limitada poden jugar un paper útil en una comunitat però han de tenir la responsabilitat ètica d'assegurar-se que hi ha un centre d'acollida a la comunitat amb les portes obertes a tots els animals abandonats i no volguts.
2. Atenció higienico-sanitària: han d'implementar les atencions considerades fonamentals per una acollida responsable, com exàmens de salut abans de admissions i adopcions, separar els animals per espècies, sexe, edat i estat sanitari, acollida dels animals de forma que es minimitzi l'estrès i la transmissió de malalties infeccioses, proporcionar aigua i alimentació adequades, protecció dels elements, ventilació, control de temperatura, exercici, interacció amb persones, atenció veterinària i prevenció de la reproducció dels animals del refugi mitjançant la seva esterilització.
3. Programes d'enriquiment ambiental: la companyia amb les persones és tant important pels animals socials com els gossos i gats, com ho són l'aigua i el menjar. Els ani-

1. Marc Boillat. Eutanasia de los animales abandonados. La situación italiana tras la ley 14-08-1991 nº 281. Diferencias y peculiaridades. Abril, 2002

2. Humane Society of the USA. www.hsus.org

3. Animal Sheltering. The Euthanasia Debate. Sep-Oct, 1997



mals acollits per períodes molt llargs, privats de la interacció amb les persones, pateixen una font important d'estrès.

4. Política davant gossos perillosos, malalts i estresats: els animals que presenten un perill potencial envers les persones o altres animals degut a malalties o agressivitat que no es poden tractar haurien de ser eutanasiats. Els animals que pateixen un estrès psicològic sever en condicions de confinament prolongat haurien de ser eutanasiats si no se'ls pot oferir una adopció o acollida en família adequats.
5. Relacions públiques: les organitzacions que trien no eutanasiar animals han de ser honestes a l'explicar al públic que no accepten a tots els animals que necessiten ajut, i que la seva existència depèn en part de la presència de centres que sí ho fan. La manca de claredat sobre la realitat de la sobrepoblació d'animals de companyia crea en el públic la percepció falsa i desastrosa que tots els centres d'acollida podrien triar el camí de la no eutanàsia sense que aquesta decisió provoqués el patiment de molts animals.

Si bé creiem que la decisió adoptada per l'Ajuntament de Barcelona és positiva en el sentit de mostrar un compromís clar envers la protecció dels animals, volem aportar les nostres reflexions perquè aquesta iniciativa no quedi en una operació estètica o de maquillatge, de les que per desgràcia hem vist moltes en els darrers temps. L'aplicació del precepte a la legislació italiana ha tingut un resultat remarcable a les zones urbanes del nord d'Itàlia, però cal dir que el nombre d'abandonaments d'animals de companyia a Itàlia segueix sent molt elevat i l'acceptació de la esterilització i la tinença responsable en zones rurals i del sud d'Itàlia segueix sent molt baixa⁴.

Per disposar d'estructures sòlides cal disposar de bons fonaments i en qüestions legislatives, la eficàcia de qualsevol regulació depèn de l'existència de mitjans materials i humans adequats. Entenem que en el cas que ens ocupa cal reflexionar sobre les principals diferències entre l'ordenament administratiu català i italià. Mentre a Catalunya l'administració tendeix a l'externalització i el control sanitari i d'identificació depèn del Departament d'Agricultura, a Itàlia existeix una xarxa de gosses públiques o concertades amb centres privats, l'administra-

ció destina 2 euros diaris per al manteniment de cada animal en espera de la seva adopció, i les gosses estan obligades a esterilitzar totes les femelles que reben. Una altra diferència fonamental és que a Itàlia existeix la figura del veterinari públic, que depèn del Ministeri de Sanitat i no d'Agricultura, el qual és funcionari amb poders específics com la capacitat i responsabilitat de denúncia. La llei nacional 91/281 atribueix la responsabilitat dels abandonaments, gosses, esterilització, inspecció i denúncia a les ASL (Azienda Sanitaria Locale), que són les branques regionals del Ministeri de Sanitat, que disposen d'importants pressupostos per aquestes activitats.

L'aplicació del mateix precepte a Catalunya requereix per tant preveure l'estructura administrativa i pressupostària adequades. El col·lectiu veterinari català no només ha creat i finançat el primer Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia de l'Estat espanyol sinó que ha liderat la seva implantació i connexió amb arxius similars de la resta de l'Estat i de nombrosos països europeus fins a establir la xarxa actual d'Europetnet. El seu reconeixement però, pel Departament d'Agricultura, ha requerit quasi 15 anys, i entitats com l'Ajuntament de Barcelona encara no coneixen en profunditat la complexitat d'una estructura informàtica i humana, avalada per més de 500 centres veterinaris i de prop de 3.000 veterinaris que permet que un petit trasponder, convenientment homologat, aplicat i registrat, permeti localitzar a un animal de companyia en cas de pèrdua o abandonament durant una mitjana de 15 anys de vida.

El col·lectiu veterinari ha de jugar un paper fonamental per ajudar a les diverses administracions i a la societat en general a aconseguir uns objectius comuns de defensa dels drets dels animals, i per això estem treballant activament en la reforma del marc legal actual, no només per les evidents carències legislatives, sinó principalment per la manca de voluntat de desenvolupament, dotació i aplicació del gran nombre de legislacions de que ja disposem. Per tot això, oferim o reiterem la nostra invitació a que l'Ajuntament de Barcelona participi de les reunions interadministratives que ja vam començar fa més d'un any i a que conegui la tasca que el veterinari fa i pot seguir fent en benefici dels animals i de la societat en general.

4. Dorothea Friz. Veterinaria de LEGA PRO ANIMALE. Experiències a Nàpols. Abril, 2002

SEMINARI sobre GOSSOS potencialment PERILLOsos

CONSCIENTS DE L'ENORME RESSÒ SOCIAL DEL TEMA DELS GOSSOS POTENCIALMENT PERILLOsos I DE LA PREOCUPACIÓ DE MOLTS VETERINARIS PER LA MANCA D'INFORMACIÓ FIABLE SOBRE LA QÜESTIÓ, SOBRE TOT DES DEL PUNT DE VISTA D'APLICACIÓ DE LES NORMATIVES APROVADES RECENTMENT, ELS COL·LEGIS DE TARRAGONA I BARCELONA VAN ORGANITZAR EL PASSAT MES DE JUNY SENGLES ACTES AMB L'OBJECTIU DE DONAR RESPOSTA A AQUESTA INQUIETUD.

El Col·legi de Veterinaris de Tarragona es va avançar el 18 de juny amb un seminari a càrrec del delegat de Medi Ambient a Barcelona, Isidre Ferran, i del professor de la Facultat de Veterinària de Bellaterra i especialista en conducta animal Jaume Fatjó. El mateix tema va ser tractat l'endemà al Col·legi de Veterinaris de Barcelona en forma de taula rodona organitzada per l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya (ACVC). L'acte va tornar a comptar amb la presència d'Isidre Ferran i Jaume Fatjó, als quals es van sumar el doctor Antoni Prats com a moderador, el jurista Marc Boillat, la psicòloga Ester Calbet i el veterinari clínic, criador i jutge de races Ernest Casas. El que segueix a continuació és un resum de les intervencions dels diferents ponents en ambdós actes.



Isidre Ferran

Isidre Ferran va explicar les característiques del Reial Decret estatal i les limitacions de la Generalitat per adaptar-lo a la legislació autonòmica. El representant de Medi Ambient va remarcar, però, les diferències positives de la normativa catalana, que ha tingut en compte l'opinió de l'estament veterinari. Així, el decret de la Generalitat estableix que seran els Ajuntaments els qui determinaran la potencial perillositat dels gossos previ informe del veterinari habilitat al respecte. Isidre Ferran també va destacar l'obligatorietat que tots els centres sanitaris i veterinaris comuniquin els episodis d'agressions, per tal de fer-

ne un seguiment estadístic que determini l'eficàcia del plantejament normatiu basat en l'especificació d'un llistat de races potencialment perilloses. Finalment, va dir que el decret català contempla la creació d'una Comissió Assessora integrada per representants de l'Administració, els Ajuntaments, els Col·legis Veterinaris i la Universitat, encarregada de fer un seguiment de la potencial perillositat de les diferents races de gos.

Jaume Fatjó va introduir el tema de la conducta agressiva, remarcant la diferència entre agressivitat i perillositat i les dificultats per poder determinar la "no perillositat" d'un gos, ja que no existeixen test vàlids que es puguin fer en un consultori veterinari. També va dir que les Administracions han legislat sense disposar de dades, ja que només hi han referències d'altres països, especialment dels Estats Units, on la prevalència d'accidents mortals provocat per agressions de gossos és de només un cas per cada 5 milions de gossos. Per últim, va afegir que els legisladors només es preocupen d'un element petit del problema, ja que cal incidir també en l'educació i la formació des d'una estratègia preventiva.

El jurista Marc Boillat va afirmar taxatiu que la normativa espanyola i catalana sobre gossos potencialment perillosos és clarament deficient, i que les lleis que no funcionen acaben tornant-se contra els més febles. Posant com a exemple el decret



Jaume Fatjó



EL CCVC IMPUGNA el DECRET ESTATAL de GOSSOS PERILLOSOS

El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) va presentar al finals del passat mes de maig un recurs contra el Reial Decret 287/2002 que desenvolupa la Llei estatal 50/1999 sobre règim jurídic de tinença d'animals potencialment perillosos.

Recordem que aquest Decret, aprovat pel Consell de Ministres el passat mes de març, defineix com a gossos potencialment perillosos els que pertanyen a 8 races específiques (Pit Bull Terrier, Staffordshire Bull Terrier, American Staffordshire Terrier, Rottweiler, Dogo Argentí, Fila Brasileiro, Akita Inu, Tosa Inu), així com els que compleixin unes determinades característiques físiques i de comportament (especificades a l'Annexa II del Decret).

El recurs presentat pel CCVC considera que el Reial Decret pateix de manca de rigor tècnic, pel fet "que no es pot establir la suposada perillositat d'un animal per la seva pertinença a una raça determinada", sinó per l'educació que ha rebut dels seus propietaris "i les circumstàncies en què viu i ha crescut".

En opinió dels veterinaris, la norma no servirà per eradicar el problema dels atacs de gossos a persones, i tal com està redactada "planteja la presumpció de culpabilitat pel sols fet de ser propietari d'una raça de gos". Per això, "pot aconseguir l'efecte contrari al desitjat, ja que al no facilitar els tràmits de cens i registre a propietaris responsables, pot afavorir encara més la clandestinització de la cria, comerç i tinença de gossos potencialment perillosos, i pitjor encara, el col·lapse de centres d'acollida i l'abandonament de gossos que mai no han manifestat agressivitat".



El dogo argentí, un dels gossos considerats potencialment perillosos

El text del recurs també afirma que, a l'hora d'implementar la normativa, no hi ha hagut cap consulta prèvia a les entitats representatives del sector, entre elles els col·legis veterinaris, al contrari del que es diu al preàmbul del Decret. Finalment, els veterinaris denuncien que el Decret vulnera el principi de jerarquia normativa, ja que la definició de gos potencialment perillós que estableix és contrària a la Llei 50/1999 que desenvolupa, on s'especifica que "el concepte de gos potencialment perillós expressat en la present llei no es refereix als que pertanyen a una raça determinada".



Marc Boillat

estatal, que segons ell és una còpia de la normativa francesa, va dir que encara que es tracta d'una norma inferior preveu aspectes que la llei no estableix, com ara el llistat de races. Per altra banda, l'annexa II del decret, que amplia el concepte de perillositat po-

tencial als gossos que compleixin determinades característiques físiques i de comportament, conté valoracions antropomòrfiques inaplicables a un gos. Boillat va denunciar també la contradicció entre els diferents llistats de races segons el país o fins i tot la comunitat autònoma, tot argumentant que considerar des del punt de vista jurídic una cosa com a intrínsecament perillosa suposa acceptar que ho és sempre i a tot arreu.



Ester Calbet

Ester Calbet va mostrar els resultats d'una enquesta feta a França sobre l'aplicació de la llei de gener de 1999 sobre els gossos potencialment perillosos. L'estudi va reflectir diversos aspectes negatius, com ara la reticència del propietari a enregistrar el seu animal, la nul·la aplicació de la llei a les grans ciutats, la manca de formació dels funcionaris municipals sobre el tema, i la precarietat de les instal·lacions i estructures d'acollida dels gossos comissats.

Finalment, Ernest Casas va afirmar que científicament és impossible demostrar que un gos pertany a una raça, la qual cosa desmunta tot l'entrellat legal basat en la determi-

nació d'un llistat de races. Com a exemple, va dir que si un gos no té pedigrí no és admès per la Federació Cinòfila Internacional (FCI) com a pertanyent a una raça. Després d'un llarg i intens debat, en el qual moltes preguntes van quedar sense resposta, els Col·legis de Tarragona i Barcelona assumeixen la responsabilitat de continuar treballant en aquest tema, recaptant d'una banda l'opinió dels clínics, procurant per altra la formació adequada dels col·legiats en aquest tema i per últim col·laborant amb l'Administració per a millorar i desenvolupar la normativa tant en allò que afecta als veterinaris com als ensinistradors.



Ernest Casas

FRANCESC MASOLLER, NOU RESPONSABLE DE GESTIÓ



Francesc Masoller Arias s'ha incorporat recentment al Col·legi de Veterinaris de Barcelona com a nou responsable de gestió de l'entitat. La seva responsabilitat serà la planificació, organització, gestió i lideratge del projecte del

COVB decidit per la Junta de Govern i conjuntament amb ella.

Francesc Masoller, nascut a Mataró l'any 1972, és diplomad en Ciències Empresarials. Entre la seva experiència laboral anterior destaquen els càrrecs de director financer de l'organització agrària Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya i director general de Món Rural, S.L. També ha estat assessor i consultor de diverses empreses.

Com ja vam fer anteriorment amb la resta de personal que treballa per al COVB i el CCVC, i per tal que el coneixeu una mica més, li

hem plantejat el següent qüestionari sobre els seus gustos i afeccions personals:

Tens animals domèstics a casa?

Dos gossos, un pastor alemany i un "westi"

Què t'agrada fer en el teu temps lliure?

Passar tot el temps possible amb la meua dona i la família, anar al cinema i veure documentals, i fer esport.

Quin és per a tu...

... el millor llibre? "La vida sale al encuentro", de José Luis Martín Vigil

... la millor pel·lícula? La trilogia de "El Padrino", de Francis Ford Coppola

... la millor cançó? "Air" de J.S. Bach

... el millor grup musical? Queen

... el millor actor? Robert de Niro

... el personatge històric més important?

No en tinc un d'únic. Alguns són Jesucrist, Ghandi, Eisenhower, Martin Luther King, John Fitzgerald Kennedy...

En quin altre lloc t'agradaria viure, a més de la teua residència habitual? A qualsevol poblet petit dels Pirineus



DUBTES SOBRE LA IDENTIFICACIÓ ANIMAL

UN COL·LEGIAT ENS HA PLANTEJAT DIVERSES QÜESTIONS SOBRE LA IDENTIFICACIÓ MITJANÇANT MICROXIPS. DEGUT AL SEU INTERÈS, REPRODUIM LES SEVES CONSULTES, JUNT AMB LES RESPOSTES DE LA RESPONSABLE DE L'ARXIU D'IDENTIFICACIÓ D'ANIMALS DE COMPANYIA (AIAC), SÍLVIA SERDÀ.

- 1.- Un criador que vol registrar a la Canina els cadells que acaben de nèixer, per fer-ho li demanen que els posi el xip. Resulta que ho ha de fer abans de dos mesos, sinó no li permeten donar-los d'alta al Llibre d'Origens Espanyol (LOE). El problema està en que ha d'inscriure tots els xips al seu nom (del criador), doncs encara no sap qui serà el futur propietari, i després es trobarà que haurà de fer el canvi de propietari amb un full d'incidències, per posar-lo a nom del qui el comprà, cosa que fa encarir 9'02 euros el tema.. Hi ha alguna altra manera de fer-ho per tal que no s'encareixi tant, i sobretot, per tal de no fer tanta paperassa?
- 2.- Un veterinarí que té xips en estoc, que els vol declarar a l'AIAC per què li siguin reconeguts quan els posi, ha de pagar 9'02 euros igual que un gos que vingui amb un xip de països de l'Est, o que li hagi posat un criador sense intervenció d'un veterinarí?
- 3.- Un veterinarí que vol comprar xips i documents d'identificació, diu que no vol cartilles doncs ell ja en té. Se li cobra el mateix preu que si es queda tot el kit o bé es descompta 0'63 euros?. No sé si són cartilles numerades, si no ho fóssin, ja sé que no serveixen.

Resposta

- 1- El criador ha de tenir un número de nucli zoològic; llavors l'alta es fa a nom del número, no cal omplir la resta de dades. En el moment de la transacció del gos/gat, el que ha de fer el veterinarí és deixar-li un full d'incidències al criador perquè el signi i el lliuri junt amb el cadell perquè el nou propietari pugui fer el canvi a cost 0. Si no és un criador amb número de nucli no pot considerar-se com a tal i per tant és un canvi de propietat i val 6 euros. Si es fa la identificació i el canvi de propietari podria servir el mateix document d'alta omplert amb les dades del nou propietari.
- 2- Has de tenir clar que UN CRIADOR NO POT POSAR XIPS sota cap concepte, i vigila si hi ha algú que ho fa per què ho has de denunciar. Si els posa no seran vàlids per inscriure'ls a l'arxiu. Al document de "reconciliació" entre el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) i el Col·legi de Veterinaris de Girona (COVG) inclourem un punt per acceptar a 6 els xips declarats en 2 mesos dels veterinaris que ara en tenen en estoc. Els xips que no siguin declarats ara per entrar-los a la base de dades no seran admesos a 6 sinó a 9. Un criador no pot introduir xips a l'AIAC, pot ser una falta deontològica si hi ha un veterinarí que ho facilita.
- 3- Les cartilles venen incloses en el material d'identificació i no poden descomptar-se. Però si un veterinarí ja té cartilles, les pot utilitzar com a cartilla sanitària quan faci sols una vacuna i encara no identifiqui, perquè no caduquen.

SEMINARI sobre FLUIDOTERÀPIA BÀSICA

El Col·legi de Tarragona va organitzar recentment, sota el patrocini de la firma Braun, un seminari de Fluidoteràpia Bàsica. El ponent, Manel Hidalgo, va exposar magistralment el tema, el qual va despertar gran interès entre els assistents. Aquesta xerrada és la primera d'una sèrie

que pretén optimitzar l'ús de la fluidoteràpia, ja que es tracta d'una tècnica desconeguda per a molts dels veterinaris clínics que no arriben a utilitzar-la adequadament i no obtenen el màxim profit de la mateixa. L'elevada participació dels clínics augura bones expectatives per continuar profunditzant en el tema.

Com ACONSEGUIR que els NOSTRES EMPLEATS estiguin MOTIVATS

Elsa Puig Iglesias
Consultora de Recursos Humans

El passat 30 d'abril es va fer a la seu del COVB un seminari sobre motivació dels empleats a càrrec d'Elsa Puig Iglesias, consultora de Recursos Humans. A continuació us oferim un resum de la seva intervenció.



Tenir empleats motivats constitueix el primer pas per assolir l'èxit de la nostra empresa

"El primer que cal fer per motivar els nostres treballadors és conèixer les seves necessitats i estils de comportament"

Quan ens preguntem on està l'arrel de la motivació laboral, ens hem d'adreçar a què és la motivació. La motivació pot ésser definida com un conjunt de factors que indueixen a un comportament determinat o com un estat de desequilibri intern de l'individu que el porta a satisfer les seves necessitats. En l'entorn laboral necessitem tenir els nostres empleats motivats per a poder aconseguir un major rendiment, un augment de qualitat de servei, una reducció de rotació professional i d'absentisme, una millora del clima laboral,... un conjunt de finalitats que ens ajudin a assolir els màxims beneficis

tant a l'empresa com a l'empleat.

El primer que cal fer per motivar els nostres treballadors és conèixer les seves necessitats i estils de comportament. Segons la teoria de la motivació de Maslow, el comportament dels éssers humans està controlat per unes necessitats que estan organitzades jeràrquicament. Aquestes necessitats, ordenades d'inferiors a superiors, són de caràcter fisiològic, de seguretat, d'afiliació, d'estima i d'autorealització, i poden ser satisfetes amb ordre progressiu amb diners, estabilitat laboral, vinculació e identificació a un grup de referència, consecució de reconeixement personal i/o poder dins de l'empresa i possibilitats de desenvolupament del potencial intern, gaudint de llibertat i autonomia.

A part de les necessitats que guien els éssers humans, també hem de parar atenció als estils dels nostres treballadors: uns estaran més orientats a resultats i altres més orientats a procediments, altres valoraran més la seguretat que els porti el treball que l'estatus que aquest els pugui oferir, i és bo conèixer-los per saber quins estils es combinen dins la nostra empresa i com treure un màxim rendiment conjuntament.

A part d'observar els aspectes personals que condicionen la motivació laboral, cal que contemplem l'aspecte temporal en l'acció de motivar als nostres treballadors. La motivació no ha de ser un fet puntual, sinó una acció planificada i que consideri tota l'evolució de l'empleat dins de l'empresa, des del reclutament i selecció dels nostres treballadors fins la seva desvinculació, emfatitzant diferents aspectes en cada fase. Caldrà fer una anàlisi



dels diferents estímuls que podem atorgar per motivar, com per exemple: diners, seguretat, premis, promocions, reconeixement personal, responsabilitat, formació, vacances, flexibilitat horària, avantatges socials, etc. i planificar en quin moment administrar-los.

Hem d'intentar evitar que els nostres empleats es trobin amb conflictes mentals en el seu entorn laboral, com són la percepció de no equitat entre la seva contribució i la compensació rebuda, els conflictes de valors entre treballador i empresari, les estratègies motivacionals no ajustades a les seves necessitats,... tota una sèrie d'aspectes que són font dels problemes de motivació.

Si volem motivar els nostres treballadors, en primer lloc haurem d'analitzar quina és la situació actual de la nostra companyia per a saber quines són les prioritats en la nostra actuació i aprendre a motivar preguntant, escoltant, formant, elogiant i encoratjant els nostres empleats.

Com a diferents aspectes per a contemplar en la motivació laboral dels nostres empleats, hem de parlar atenció en la relació que establim amb ells, un tracte personalitzat, no jeràrquic, que consideri l'individualitat i les diferents facetes de la vida, ens permetrà

conèixer-los més i saber recompensar-los millor per les seves actuacions, mantenint una major vinculació. També cal ajudar als treballadors a pensar que poden assolir més del que ells pensen, recolzant el seu desenvolupament, lloant el treball ben fet i comunicant-los d'una forma senzilla i honesta quan una feina no està ben feta, fixant-nos en les seves conductes. Per altra banda, és rellevant poder augmentar l'autonomia del treballador d'acord amb el seu rendiment, així com diversificar funcions dins dels mateixos llocs de treball, crear grups de treball per a guanyar vinculació i identitat i fer èmfasi en l'importància de la seva funció dins de l'organització.

En resum, per a motivar els nostres treballadors hem de fixar-nos en cada individu, coneixent les seves necessitats, el seu estil de treball, la seva fase d'evolució dins l'organització i estar molt perceptius a conèixer les seves inquietuds, per tal que els estímuls que li oferim siguin incentius per a una millora del seu acompliment. En definitiva, tenir els nostres empleats motivats és el primer pas per assolir l'èxit de la nostra empresa, i per tant, requereix conèixer amb quins recursos comptem i quin és l'entorn on ens integrem.

"La motivació no ha de ser un fet puntual, sinó una acció planificada i que consideri tota l'evolució de l'empleat dins de l'empresa"

II SIMPOSIUM ALFARAZ

El pasado 10 de mayo se celebró el II SIMPOSIUM ALFARAZ, organizado por el Col·legi Oficial de Veterinaris de Tarragona con el patrocinio de los laboratorios Biovet.

Durante el transcurso del mismo se trató la alimentación y el manejo de las aves desde distintas perspectivas y la repercusión que puede tener hacia la nutrición animal.

Se suscitaron debates respecto a las nuevas normas comunitarias que deberán aplicarse sobre el bienestar animal, la eliminación de la

salmonelosis, la producción de huevos, la comercialización de huevos embrionados y el uso de terminología como nutracéuticos que inducen a las autoridades a sospechar de productos que siempre se han utilizado. También se hizo un repaso a la patología de las aves españolas tanto de carne como de puesta.

En definitiva, el simposium sirvió para que los profesionales del sector intercambiasen conocimientos y puntos de vista de esta rama de la veterinaria tan importante para la provincia de Tarragona.

APROPEM

BORSA DE TREBALL

RESUM mensual JUNY

Oferta

clínica de petits animals	35
Consulta	10
Consulta i Urgències	14
Urgències	2
Substitucions	9
clínica i produccions animals	0
Administració	1
Empresa	28
tècnic comercial	15
quadres intermedis i assessorament tècnic	11
altres departaments	2
Diversos	0
Tramitades	64
no tramitades	0
Total	64

Demanda

participació	299
Altes	13
baixes col·legi	0
baixes petició pròpia	2
baixes APROPEM	29
baixes totals	2
Total	281

La BORSA de treball una eina útil

Eva Moyano

Responsable d'Apropem

En els darrers mesos, i com heu pogut comprovar en els resums mensuals que publiquem cada mes a **Veterinària**, el número d'ofertes de feina del sector empresarial ha crescut molt, superant per primera vegada les ofertes de feina de petits animals. El motius són molts i variats, però potser el més important és la difusió dels serveis d'Apropem a les empreses, que comença a donar fruits. Això ha fet que cada vegada més les empreses comptin amb

nosaltres quan necessiten incorporar un veterinari al seu equip de treball.

En relació a això, però, ha aparegut un petit problema: la mitjana d'edat de la gent que està a la borsa de treball és de 27 anys; per altra banda, hi ha un alt percentatge de nous llicenciats en busca de la seva primera o segona feina. El problema apareix perquè cada vegada més les empreses que ens oferten una feina busquen persones amb experiència o amb formació comple-



mentària en diferents àmbits com el màrqueting, escoles de negoci, etc ... En aquests casos, el percentatge de gent que compleix el perfil i que està a la borsa de treball és molt baix i les ofertes no poden ser cobertes per veterinaris. Com a exemple d'això teniu aquesta oferta:

"Caprabo busca Responsable de Calidad producto Catalunya. En dependencia del Jefe de calidad de producto se encargará de la coordinación del equipo de calidad de productos frescos (carne, fruta, pescado) y marca propia, en los ámbitos de recepción, almacén, transporte y punto de venta. Se valorarán estudios de postgrado en temas de calidad. Imprescindible 3-5 años de experiencia en departamento de calidad de empresas del sector alimentación, así como conocimientos de auditorias de proveedores, APPCC, normas de higiene y legislación alimentaria vigente."

És per això que crec convenient que us apunteu el màxim de veterinaris a Apropem,

malgrat que ja esteu treballant i cregueu que la vostra feina és immillorable, ja que no se sap mai i potser un dia us arriba l'oferta de la vostra vida.

Us faig un petit **resum de com funciona la Borsa:**

Per fer la inscripció necessitem:

Fotocòpies del DNI, del carnet de col·legiat i del títol de Veterinària

- Un Currículum Vitae
- I omplir la fitxa de demanada, que la teniu al COVB o a Internet a www.covb.es

Una vegada dintre de la borsa, rebreu cada setmana les ofertes de feina, per carta o e-mail. Per norma general són unes 10-15 ofertes per setmana.

Espero els vostres Currículums

Cómo FIDELIZAR a la CLIENTELA

Cristina Cama García
cgarcia@deyge.com

El pasado 13 de mayo tuvo lugar en la sede del COVB la conferencia "CONSEGUIR CLIENTES PARA SIEMPRE", a cargo de Cristina Cama García, consultora especializada en Desarrollo Empresarial.

La ponente explicó la importancia de ofrecer un trato de calidad a todos los clientes y los beneficios que esto puede suponer para las clínicas veterinarias. Mediante un ejercicio práctico, los participantes pudieron comprobar la necesidad de reforzar la comunicación verbal con la comunicación no verbal (la mirada, la sonrisa, los gestos, la entonación, el lenguaje sin tecnicismos, la actitud de servicio,...) y

cómo adaptar la comunicación al sistema de representación de cada cliente, según si es auditivo, visual o kinestésico. Todo esto facilita la comprensión de lo que se quiere comunicar y mejora el nivel de relación con los clientes consiguiendo su fidelización. Conocer, entender y satisfacer las necesidades del cliente se convierte hoy en día en la base para tener éxito en los negocios. La sesión fue muy participativa y se comentaron algunas ideas como: "La calidad es cosa de todos", "Para escuchar al cliente hay que estar dispuesto a ponerse en su lugar", "Una queja de un cliente es una oportunidad para mejorar"...

Nova ACCIÓ de PROTESTA dels veterinaris de sanitat

Plataforma de Veterinaris del DSSS



Els veterinaris de Sanitat van portar les seves reclamacions davant la mateixa seu de la Conselleria

El passat 5 de juny es va realitzar una altra concentració de veterinaris oficials del Departament de Sanitat i Seguretat Social (DSSS), aquesta vegada davant la mateixa seu de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social a Barcelona. L'objectiu era repetir les pacífiques accions realitzades el 15 de maig a les demarcacions territorials de Lleida i Barcelona, on molts veterinaris inspectors vàrem entrar pels registres de cada delegació tota mena de documentació oficial i material de treball que tenim a casa a fi i efectes que ens la guardessin en custòdia fins que la tornéssim a requerir, a més de sol·licitar les corresponents bestretes per poder pagar despeses relacionades amb la protecció de la salut pública i de les quals el DSSS no es fa càrrec.

En l'acció del 5 de juny vàrem participar una cinquantena de veterinaris oficials de partit, escorxadors, delegacions i direcció general. Per part de la Conselleria algú va decidir tancar les portes des de les 8 del matí i impedir l'accés a l'interior de l'edifici. A la porta,

com a representants del DSSS hi havia, a més de 8 mossos d'esquadra antidisturbis, 4 mossos normals i un guarda jurat. Els mossos no ens deixaven entrar i finalment, prèvia negociació, van consentir que entréssim en grups de tres fins a l'oficina del registre, on vàrem registrar els documents oficials i el material. L'acció va durar una hora, sense que es produís cap incident. Cap representant del DSSS va acudir a parlar amb nosaltres.

La persona, o persones, representant del DSSS que van sol·licitar el recolzament de les forces de l'ordre ha demostrat que no coneix el col·lectiu veterinari. Ni tan sols no es va molestar en preguntar prèviament als nostres representants sindicals de CC.OO. i SVC sobre l'objectiu de l'acció de protesta. Aquesta persona, o persones, haurà de reflexionar molt al respecte, ja que amb la seva provocadora i exagerada actitud, més que protegir els bens comuns del DSSS, podia haver provocat algun ferit. Els veterinaris i veterinàries oficials no ens mereixem aquest tracte. Nosaltres sempre hem donat i donem la cara quan

se'ns requereix davant d'alguna situació d'alerta sanitària. És una vergonya.

El comitè d'acció de la Plataforma té previst continuar amb les accions de protesta. Una estava prevista a finals del mateix mes de juny, i l'altra es farà el proper mes de setembre. A més, s'ha estudiat la possibilitat que durant els mesos de juliol i agost es facin petites accions de protesta en llocs emblemàtics de Catalunya i amb presència de mitjans de comunicació. Fins i tot hi ha la possibilitat de mantenir sendes reunions amb representants del Parlament Català i de l'Europeu.



Dimensió desconeguda

SÍRIA | JORDÀNIA

Encreuament de cultures

David Quesada

PUNT DE TROBADA DE CIVILITZACIONS I CREENCES, SÍRIA I JORDÀNIA OFEREIXEN JUNT AMB LA MÉS GENUÏNA HOSPITALITAT ÀRAB L'ENCANT DE LES SEVES CIUTATS MÍTIQUES I ELS SEUS DESERTS DE BELLESA COLPIDORA.

Lluny encara de la massificació d'altres destinacions turístiques, Síria i Jordània guarden en el seu territori tota l'essència del Pròxim Orient: indrets plens d'història i mite, evocadors dels nombrosos pobles que s'hi van establir, envoltats per l'omnipresència del desert. Es tracta d'un viatge diferent, que posa en joc tots els nostres sentits i que permet alhora descobrir una gent amable, oberta i tolerant amb el visitant de fora.

La ciutat més vella del món

En la seva condició de lloc de pas de les rutes comercials entre Europa, el nord d'Àfrica i l'Extrem Orient, el territori que ocupa actualment Síria va donar lloc a ciutats l'esplendor econòmic de les quals encara es conserva en la frenètica activitat dels seus basars. A la llegendària **Damasc**, capital del país i considerada la ciutat continuament habitada més vella del món, hi trobem la **Gran Mesquita Omeya**, construïda al segle I d.C. i tercer lloc sant de l'Islam junt amb La Meca i Medina.

Aleppo, segona ciutat en importància, situada al nord del país, destaca per la seva monu-

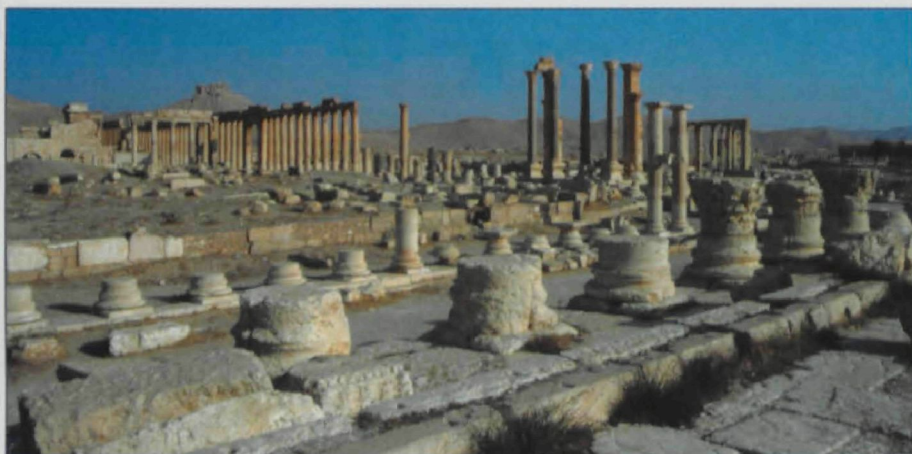


Teatre romà de Bosra

mental ciutadella, envoltada per un fossar de 20 metres d'amplada i 30 metres de profunditat. Val la pena també aturar-se a **Hama**, famosa per les seves velles sinies de fusta, algunes de fins a 20 metres d'alçada, que servien antigament per portar l'aigua del riu Orontes als horts dels voltants de la població.

A prop de la costa mediterrània s'alça el **Crac dels Cavallers**, imponent fortalesa de l'època dels creuats perfectament conservada; construïda al final del segle XII, les seves

Com que no tant sols de Veterinària viu el col·legiat, encetem a partir d'aquest número una nova secció dedicada a l'oci i el lleure. Un viatge inoblidable, un racó per descobrir, un restaurant encantador, una lectura recomanable, una pel·lícula entretinguda, etc... Qualsevol activitat que ens ajudi a "desconnectar" de la professió pot tenir cabuda aquí. Per això, esperem les vostres aportacions i suggeriments, que podeu fer arribar a l'editor de la revista, David Quesada (david-quesada@menta.net; telèfon 615 08 25 37). Com que ara és època de vacances, obrim el foc amb una proposta de viatge.



Ruïnes de Palmira

muralles podien encabir una guarnició de fins a 4.000 soldats. I per rastrejar el pas dels romans per la zona, res millor que anar a **Bosra**, gairebé a la frontera amb Jordània, per veure el que potser és el teatre romà millor conservat del món.

Però no podem culminar la visita a Síria sense endinsar-nos al desert i trobar les ruïnes de **Palmira**, la ciutat-estat fundada el III mil·lenni abans de Crist que, sota el mandat de la reina Zenòbia, va gosar desafiar el poder de Roma i ho va pagar amb la destrucció total. Poques experiències poden ser tan gratificants com pujar al castell de Fakhreddin i contemplar les pedres mil·lenàries que resten dempeus banyades pels primers o els darrers raigs de sol de la jornada.

A l'ombra de Lawrence d'Àràbia

Més conscient del seu potencial turístic, **Jordània** ha desenvolupat des de fa temps una millor i més extensa infraestructura de cara al visitant que la seva veïna Síria. La capital, **Amman**, no ofereix gaires atractius, però és el punt de partida per visitar tres dels



Temple del Tresor, Petra

indrets més interessants del país: al nord, les restes de **Jarash**, ciutat semítica refundada pels grecs i que va assolir el seu màxim esplendor sota el domini romà; al sud, **Madaba**, "la ciutat dels mosaics", com se la coneix al país, el testimoni més viu de la presència de la cultura bizantina a la zona; i finalment, a prop de Madaba, el **Mar Mort**, l'indret més baix de la Terra (està situat uns 400 metres per sota del nivell del mar). Es tracta d'un llac d'aigua tan salada i densa que impedeix tota mena de vida i permet gaudir amb el propi cos la sensació de surar sense dificultat, i a més és famós per les propietats curatives i cosmètiques dels seus fangs.

fitxa del viatger

Diverses agències especialitzades en viatges d'aventura ofereixen circuits de dues setmanes que inclouen els dos països, a un **preu** aproximat de 1.600 euros per persona.

Visat: En el cas de Síria, el passaport no ha de tenir cap visat d'Israel. Si el viatge és en grup de més de 8 persones, es fa a l'arribada a Síria i és gratuït. Si no, cal tramitar-ho a Espanya. En el cas de Jordània, es pot tramitar a l'arribada o bé al consolat de Barcelona.

Moneda: El millor és portar dòlars americans i canviar als hotels o a les oficines de canvi. Les targetes de crèdit són gai-

rebé inexistents a Síria i molt poc utilitzades a Jordània.

Clima: A la costa mediterrània, estius calorosos i hiverns suaus. Als deserts interiors les diferències entre la nit i el dia són més extremades.

Sanitat: Profilaxi antimalàrica recomanada per a certs llocs de Síria.

Precaucions: Tot i ser societats molt més obertes que hom pensa, no hem d'oblidar que es tracta de països àrabs. Amb una samarreta de màniga curta i uns pantalons llargs n'hi haurà prou perquè la dona occidental passi desapercebuda.



Encara resta per descobrir, però, el millor de Jordània. Descoberta a començaments del segle XIX per un explorador suís, **Petra**, al sud del país, és potser la més gran meravella arqueològica del Pròxim Orient. L'accés a aquesta ciutat fundada pel poble nabateu i esculpida a la roca, a través d'un estret canó que al cap de dos quilòmetres desemboca sobtadament en una gran esplanada, deixant al descobert l'espectacular façana del temple del Tresor, crea un moment màgic difícil d'oblidar.

Després del cúmul de sensacions que ens provoca la visita a Petra, el nostre periple per Jordània continua pel paratge natural més bonic del país, el **Wadi Rum**. En un radi de poc més de cinc quilòmetres, en aquest racó del desert s'alça un impressionant conjunt de muntanyes o "gebels", les parets de les quals s'aixequen en vertical cap al cel. Famós per ser l'escenari de les escaramusses dels àrabs encapçalats pel mític Lawrence



Capvespre al Wadi Rum

d'Aràbia contra la dominació turca durant la I Guerra Mundial, el Wadi Rum també regala els sentits amb l'explosió de vermells que crea la llum del matí o dels capvespre sobre les roques, o amb l'espectacle nocturn d'un cel prenyat d'estels que sembla precipitar-se sobre l'espectador.

LA MEJOR ELECCIÓN EN DESINFECTANTES

Cresovex-S

Fenovex

Desinfección de material, equipos y transportes, locales, suelos, maderas o materiales porosos
MÁXIMA PROTECCIÓN EFICAZ FRENTE A PESTE PORCINA Y FIEBRE AFTOSA

Cresovex-S

DESINFECTANTE A BASE DE FENOLES DE SÍNTESIS Y FENOLES SAPONIFICADOS

COMPOSICIÓN:	O-bencil-p-clorofenol	8 g
	Ectofone	1 g
	Xilol	18 g
	Jabones	18 g
	Disolvente c.s.p.	100 ml

ESPECIES DE DESTINO E INDICACIONES: Se destina a la desinfección de siles, paredes, techos, material y medios de transporte de las explotaciones ganaderas.

VÍA DE ADMINISTRACIÓN, MODO DE EMPLEO Y DOSIFICACIÓN: Se aplica emulsionado en agua a las siguientes dosis:

- Desinfección de locales: usar 1 litro de CRESOVEX-S en 500 litros de agua. Puede emplearse a 1.300 en caso de brote infeccioso.
- Desinfección de suelos, maderas o materiales porosos: usar 1 litro de CRESOVEX-S en 50-100 litros de agua.
- Desinfección de jaulas de entrada: usar 1 litro de CRESOVEX-S en 100 litros de agua. Renovar semanalmente.
- Desinfección de material, equipos y transportes: emplear 1 litro de CRESOVEX-S por 600 litros de agua.

PERIODO DE SUPRESIÓN: Dejar transcurrir de 24 a 48 horas antes de entrar el ganado en las naves, después de una desinfección con CRESOVEX-S.

CONDICIONES DE CONSERVACIÓN: Conservar a temperatura ambiente.

PRECAUCIONES: El contacto del producto con la piel, mucosas y ojos puede dar lugar a lesiones, por lo cual aconsejamos lavar la zona afectada con abundante agua en caso de contacto. El aplicador debe protegerse con mascarilla, en especial si se trata de personas asmáticas o con enfermedades respiratorias.

PRESENTACIÓN: Envases de 5 litros.
Registro número: 9.028.



s.p. veterinaria, s.a.

Ctra. Reus-Vinyols Km 4,1 • Teléfono 977 85 01 70 • Fax 977 85 04 05
Apartado núm. 60 • 43330 RIUDOMS (Tarragona)

Fenovex

DESINFECTANTES A BASE DE FENOLES DE SÍNTESIS

COMPOSICIÓN:	Para-cloro-ciclo-alquil fenol	8 g
	Octo-fenil fenol	7 g
	Para-alquil fenol	7 g
	Disolvente c.s.p.	100 ml

PROPIEDADES FARMACOLÓGICAS: FENOVEX es un desinfectante detergente basado en la actividad de los derivados fenólicos. Su acción ataca bacterias, hongos y virus, aun en presencia de sustancias orgánicas, ya que gracias a los agentes complejantes y detergentes, garantiza una limpieza absoluta sobre las superficies que contacta.

ESPECIES DE DESTINO E INDICACIONES:

1. Locales dedicados a la explotación animal (granjas de cualquier especie animal, salas de incubación, salas de maternidad, etc).
2. Estabuleros de los laboratorios y locales de clínica animal.
3. Medios de transporte.
4. Material de granja (jaulas y utensilios diversos), teniendo presente que FENOVEX no es corrosivo.

VÍA DE ADMINISTRACIÓN, MODO DE EMPLEO Y DOSIFICACIÓN: Se emplea emulsionado en agua, a dosis de 1 litro de FENOVEX en 300 litros de agua, pudiéndose aumentar en casos de microbismo elevado a 1 litro de FENOVEX en 100-150 litros de agua.

PERIODO DE SUPRESIÓN: Dejar transcurrir 24 a 48 horas antes de entrar el ganado en las naves después de una desinfección con FENOVEX.

CONDICIONES DE CONSERVACIÓN: Conservar a temperatura ambiente.

INDICACIONES Y SU TRATAMIENTO: La intoxicación por contacto con la piel, mucosas u ojos produce una irritación de los mismos que debe tratarse con lavado abundante de agua. La intoxicación por inhalación puede producirse cuando existen concentraciones ambientales superiores a 5 p.p.m. de p-clorofenol, debiéndose pues aplicar con mascarilla. En caso de síntomas respiratorios deben tratarse simultáneamente (analgéticos, antiedematosos y control ácido-básico sistémico).

PRECAUCIONES: El aplicador debe protegerse con mascarilla, en especial si se trata de personas asmáticas o con enfermedades respiratorias.

PRESENTACIÓN: Envases de 5 litros.

Registro número: 8.081.

NEIX L'AGRUPACIÓ DE VETERINARIS DE CC.OO.

El passat 26 de juny es va constituir a Barcelona l'Agrupació de Veterinaris del sector Generalitat del sindicat Comissions Obreres (CC.OO.).

Segons els promotors de la iniciativa, aquesta és un pas important perquè, per primera vegada, els veterinaris de la funció pública disposen d'un òrgan propi dins d'un sindicat amb una gran implantació, amb el que això suposarà en quant a mitjans i capacitat de defensa de llurs interessos, en

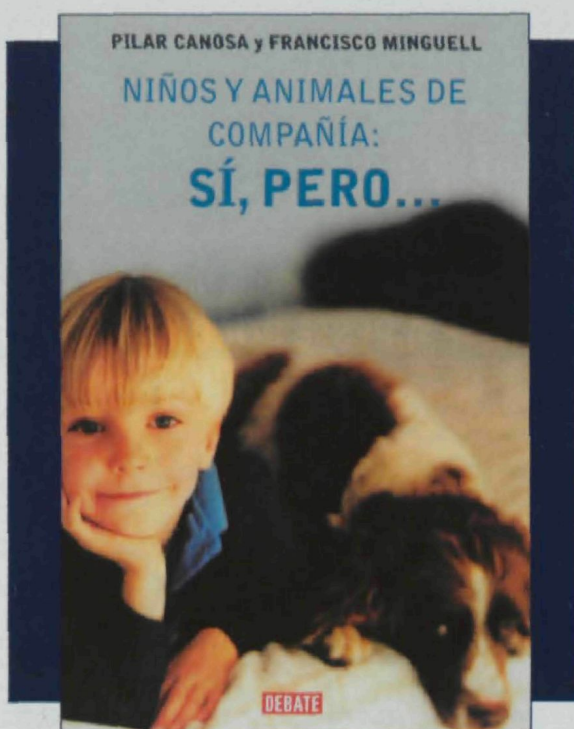
col·laboració amb altres organitzacions sindicals com el Sindicat de Veterinaris de Catalunya (SVC).

L'Agrupació s'encarregarà de ser l'interlocutora de CC.OO. amb l'Administració en els temes que afectin als veterinaris. Un altre objectiu serà contribuir a la millora professional d'aquest col·lectiu i l'adaptació de llurs funcions als nous temps.

Per a més informació, podeu escriure a l'adreça de correu electrònic veterinaris@conc.es.

Bibliografia

NIÑOS Y ANIMALES de COMPAÑÍA: SÍ, PERO...



Pilar Canosa i Francesc Minguell. Ed. Debate, Madrid 2002. ISBN:84-8306-980-6. 316 pàgines.

Una de cada quatre llars espanyoles té un animal de companyia, siguin gossos, gats, rèptils, peixos, ocells, rosegadors, etc. Aquesta proporció augmenta al 30-50 % si es tenen en compte els grups familiars amb nens. Els fets demostren que aquesta convivència és beneficiosa, estimulante i educativa per als més petits, però també és cert que de tant en tant els mitjans de comunicació destaquen incidents que qüestionen aquesta estreta relació.

Des d'una òptica pluridisciplinària original i amb pocs precedents al nostre país, Pilar Canosa, reconeguda pediatra, i Francesc Minguell, veterinari especialment dedicat a aquesta temàtica, analitzen en aquest llibre els arrels històriques i ambientals d'aquesta convivència, donen les claus per què en cada cas pares i fills adoptin de forma adequada els millors codis de conducta, adverteixen dels possibles riscos i com reduir-los i controlar-los, i informen dels innumerables beneficis que per a la salut mental i física dels nens suposa el contacte quotidià amb els animals.



Tribuna OBERTA

Les opinions dels col·legiats recollides en aquesta secció han estat expressades a través de la llista de correu electrònic del Col·legi (covb-list@yahoogroups.com) o per mitjà de carta, fax i/o correu electrònic adreçats directament a l'editor de la revista, David Quesada.

Si us voleu subscriure a covb-list, envieu un missatge a covb-list-subscribe@yahoogroups.com, identificant-vos com a col·legiats (nom i nº de col·legiat). Si voleu dirigir les vostres opinions directament a l'editor, envieu una carta o un fax al Col·legi de Barcelona (Avingda. República Argentina, 25, 08023 Barcelona, fax 932 121 208) o bé un missatge a l'adreça electrònica premsa@covb.es, indicant la referència "Revista".

Acupuntura

Hace poco tiempo asistí a un curso de "Iniciación a la Acupuntura en Veterinaria", en el Colegio de Veterinarios. En dicho curso tuve el primer contacto con la acupuntura; he de confesar que fue muy satisfactorio e interesante. Es posible que algunos piensen que eso es algo especial, diferente e inusual en nuestro país, pero no por eso deja de tener su utilidad; basta sólo recordar a los caballos de carreras y saltos.

Me gustaría saber si hay veterinarios interesados en poder asistir a un curso mucho más completo y que se impartiera en Barcelona. Ya sé que en Zaragoza este tema está funcionando, pero creo que deberíamos poder tener aquí esta opción y si es posible, aprovechando la experiencia de los compañeros de Zaragoza, mejorarla o complementarla.

Como esta variante dentro de la veterinaria está mucho más extendida en el resto de Europa, creo que si además con este posible curso se pudiera de alguna forma acceder a un reconocimiento internacional, sería un magnífico punto final.

Por tanto, mando un llamamiento a los veterinarios que compartan esta inquietud para que por favor se pongan en contacto conmigo. Si somos unos cuantos, se podrá hacer alguna cosa e incluso alguna cosa bonita y que merezca la pena, pero hay que agruparse ... Bueno, esto no es ninguna novedad.

Pilar Cinca Gimeno

Directora de la Sección de Estabulario.

Asesora en Bienestar Animal.

Laboratorios Biokit, S.A.

Can Xicoteta s/n.

Lluc d'Amunt 08186-Barcelona.

Telf.: 93 860 71 23

Fax: 93 841 44 52

pcinca@biokit.com

Hipnosi comparada

Al leer en la revista el anuncio del 8º Congreso Internacional ESVCE de Etología Clínica, me llama la atención que, directamente (puede ser que no lo haya visto), no se resalte un tema tan vital como la Hipnosis Comparada, que le dio la ocasión a Pavlov para acabar con toda la charlatanería sobre el hipnotismo y los hipnotistas (no es lo mismo que hipnosis e hipnólogos científicos). Cuando Ivan Pavlov conquistó el Premio Nobel de Medicina de 1904 con su famoso "perro de Pavlov", sentó las bases del comportamiento animal y humano "comparado" (reflejos condicionados e incondicionados), y de la moderna Hipnología. Y dijo: "Las cosas se vuelven hipnóticas por la monotonía y son monótonas por la repetición". Y añadió: "hipnosis = reflejo condicionado = relajación = sugestión".

Personalmente creo que la coartación de la satisfacción de los reflejos incondicionados o instintos (alimentación, libertad, defensa, investigación y sexualidad) lleva a la agresividad. Y esto es a nivel "comparado": animales >< humanos.

Leyendo el libro Hipnosis Animal de Volgyesi, el alumno más aventajado de Pavlov, se entra en el fascinante mundo de la hipnosis, tanto humana como animal. Volgyesi se remonta a varios siglos atrás (los judíos en el desierto practicaban la hipnosis animal como defensa), y a otra época más cercana en la que el padre Kircher ya hacía diabluras en los gallineros hipnotizando a sus moradores, pollos, conejos, palomas y gallinas con su técnica de las líneas de tiza y presión mínima del seno carotídeo (conejos). Posteriormente, se refiere al húngaro Balassa, un veterinario que, utilizando como técnica de inducción hipnótica el "estímulo mecánico permanente" dominaba a los équidos. Volgyesi se extiende explicando la hipnosis en las especies salvajes, como la iguana, y hasta en las especies inferiores como la Mantis religiosa: en estado de catalepsia rígida, este insecto es capaz de soportar en el centro de su cuerpo suspendido por sus extremos, el doble de su peso.

Angel Gracia, covb-list, 11/5/2002

LEGISLACIÓ

Alimentació animal

Ordre PRE/1490/2002, de 13 de juny, per la qual es modifiquen les annexes del Reial Decret 747/2001, de 29 de juny, pel qual s'estableixen les substàncies i productes indesitjables en l'alimentació animal.
BOE nº 145, 18/06/2002

Aliments

(2002/C 107/07) Dictamen del Comitè de les Regions sobre la "Protecció de les indicacions geogràfiques i de les denominacions d'origen dels productes agrícoles i alimentaris"

DOCE C 107, 3/5/2002

Correcció d'errades del Reial Decret 260/2002, de 8 de març, pel qual es fixen les condicions sanitàries aplicables a la producció i comercialització de carns de res de l'Índia.

BOE nº 111, 9/5/2002

Ordre SCO/1050/2002, de 7 de maig, per la qual es modifica l'annexa del Reial Decret 1917/1997, de 19 de desembre, pel qual s'estableixen les normes d'identitat i puresa dels additius alimentaris diferents de colorants i edulcorants utilitzats en els productes alimentaris.

BOE nº 115, 14/5/2002

Ordre SCO/1051/2002, de 7 de maig, per la qual es modifica l'annexa del Reial Decret 2106/1996, de 20 de setembre, pel qual s'estableixen les normes d'identitat i puresa dels edulcorants utilitzats en els productes alimentaris.

BOE nº 115, 14/5/2002

Ordre SCO/1052/2002, de 7 de maig, per la qual es modifica l'annexa del Reial Decret 2107/1996, de 20 de setembre, pel qual s'estableixen les normes d'identitat i puresa dels colorants utilitzats en els productes alimentaris.

BOE nº 115, 14/5/2002

Ordre PRE/1313/2002, de 3 de juny, per la qual es modifica la norma de qualitat per al iogurt o yoghurt destinat al mercat interior, aprovada per Ordre d'1 de juliol de 1987.

BOE nº 135, 06/06/2002

Animals de companyia

Decret 170/2002, d'11 de juny, sobre mesures en matèria de gossos considerats potencialment perillosos.

DOG nº 3663, 25/06/2002

Benestar animal

Resolució del Parlament Europeu sobre l'informe de la Comissió al Consell i al Parlament Europeu sobre l'experiència adquirida pels Estats membres des de l'aplicació de la Directiva 95/29/CE, per la qual es modifica la Directiva 91/628/CEE sobre la protecció dels animals durant el transport.
DOCE C 140E, 13/06/2002

Comerç exterior

(2002/338/EC) Decisió de la Comissió, de 2 de maig de 2002, per la qual es

modifica la Decisió 93/402/CEE, relativa a les condicions de policia sanitària i a la certificació veterinària requerides per a la importació de carns fresques procedents de països d'Amèrica del Sur, respecte de l'Argentina.
DOCE L 116, 03/5/2002

(2002/349/EC) Decisió de la Comissió, de 26 d'abril de 2002, per la qual s'estableix la llista de productes que s'han d'examinar als llocs d'inspecció fronterers en virtut de la Directiva 97/78/CE del Consell.

DOCE L 121, 08/5/2002

(2002/441/EC) Decisió de la Comissió, de 10 de juny de 2002, per la qual es modifica la Decisió 2002/69/CE relativa a determinades mesures de protecció respecte dels productes d'origen animal importats de la Xina.

DOCE L 151, 11/06/2002

(2002/455/EC) Decisió de la Comissió, de 13 de juny de 2002, per la qual es modifica la Decisió 2001/881/CE en allò que respecta a la llista dels llocs d'inspecció fronterers que estan autoritzats per al control veterinari dels animals i productes animals procedents de països tercers.

DOCE L 155, 14/06/2002

(2002/464/EC) Decisió de la Comissió, de 13 de juny de 2002, per la qual es modifica la Decisió 97/222/CE per la qual s'estableix la llista de països tercers des dels quals els Estats membres autoritzen la importació de productes carnis, en allò referent a l'Argentina, Xile i Uruguai.

DOCE L 161, 19/06/2002

(2002/469/EC) Decisió de la Comissió, de 20 de juny de 2002, que modifica, amb la finalitat d'incloure el Japó, la Decisió 97/20/CE per la qual s'estableix la llista de països tercers que compleixen els requisits d'equivalència relatius a les condicions de producció i comercialització de mol·luscs bivalvs, equinoderms, tunicats i gasteròpodes marins.

DOCE L 163, 21/06/2002

(2002/470/EC) Decisió de la Comissió, de 20 de juny de 2002, per la qual s'estableixen condicions especials per a la importació de mol·luscs bivalvs, equinoderms, tunicats i gasteròpodes marins, transformats o congelats, del Japó.

DOCE L 163, 21/06/2002

(2002/471/EC) Decisió de la Comissió, de 20 de juny de 2002, que modifica la Decisió 95/538/CE, per la qual es fixen les condicions particulars d'importació de productes de la pesca i de la aquicultura originaris del Japó.

DOCE L 163, 21/06/2002

(2002/472/EC) Decisió de la Comissió, de 20 de juny de 2002, per la qual s'estableixen disposicions especials per a la importació de productes de la pesca de la República de Bulgària.

DOCE L 163, 21/06/2002

(2002/473) Decisió de la Comissió, de 20 de juny de 2002, que modifica la Decisió 97/296/CE per la qual s'estableix la llista de països tercers a partir dels quals s'autoritza la importació de productes de la pesca destinats a l'alimentació humana, respecte de Bulgària i els Emirats Àrabs Units.

DOCE L 163, 21/06/2002

(2002/477/EC) Decisió de la Comissió, de 20 de juny de 2002, per la qual s'estableixen requisits de salut pública que han de complir la carn fresca i la carn fresca d'aus de corral importades de països tercers i per la qual es modifica la Decisió 94/984/CE.

DOCE L 164, 22/06/2002

(2002/483/EC) Decisió de la Comissió, de 24 de juny de 2002, que modifica en allò referent a Ucraïna la Decisió 1999/120/CE per la qual s'estableixen les llistes provisionals d'establiments de països tercers a partir dels quals els Estats membres autoritzaran les importacions de tripes d'animals.

DOCE L 166, 25/06/2002



LEGISLACIÓ

continuación

Malalties

(2002/C 107/01) Resolució del Comitè de les Regions sobre "La lluita contra la febre aftosa"

DOCE C 107, 3/5/2002

(2002/341/EC) Decisió de la Comissió, de 3 de maig de 2002, per la qual es modifica la Decisió 2001/296/CE en allò referent a la llista de laboratoris autoritzats per efectuar anàlisis del control de l'eficàcia de la vacuna contra la ràbia en determinats carnívors domèstics.

DOCE L 117, 4/5/2002

Ordre ARP/141/2002, de 18 d'abril, per la qual es declara oficialment un focus d'encefalopatia espongiforme bovina a Catalunya.

DOGC n° 3631, 8/5/2002

Ordre ARP/150/2002, de 7 de maig, per la qual es declara un nou focus de pesta porcina clàssica i s'estableixen les zones de protecció i de vigilància.

DOGC n° 3633, 10/5/2002

(2002/360/EC) Decisió de la Comissió, de 13 de maig de 2002, per la qual s'estableixen les modificacions que s'han d'aportar a les mesures adoptades per Àustria per a lluitar contra la introducció d'*Anoplophora glabripennis* (Motschulsky).

DOCE L 127, 14/5/2002

(2002/530/EC) Decisió de la Comissió, de 28 de juny de 2002, que modifica la Decisió 2001/925/CE amb la fi de prorrogar determinades mesures de protecció en relació amb l'evolució de la pesta porcina clàssica a Espanya el maig de 2002.

DOCE L 127, 14/5/2002

Reial Decret 480/2002, de 31 de maig, pel qual es modifica la disposició transitòria segona del Reial Decret 2611/1996, de 20 de desembre, pel qual es regulen els programes nacionals d'eradicació de malalties dels animals.

BOE n° 131, 01/06/2002

Ordre ARP/211/2002, de 5 de juny, per la qual es declara oficialment un focus d'encefalopatia espongiforme bovina a Catalunya.

DOGC n° 3663, 25/06/2002

(2002/482/EC) Decisió de la Comissió, de 21 de juny de 2002, que modifica la Decisió 93/52/CEE per la qual es reconeix que determinats Estats membres o regions compleixen les condicions referents a la brucel·losi (*Brucella melitensis*) i se'ls concedeix la qualificació d'Estats membres o regions

oficialment indemnes d'aquesta malaltia.

DOCE L 166, 25/06/2002

Correcció d'errades de la Directiva 2001/89/CE del Consell, de 23 d'octubre de 2001, relativa a mesures comunitàries de lluita contra la pesta porcina clàssica (DO L 316 d'1/12/2001)

DOCE L 168, 27/06/2002

Ordre APA/1587/2002, de 21 de juny, per la qual es prorroga l'Ordre de 22 de febrer de 2001, per la qual es determinen, amb caràcter transitori, els supòsits excepcionals d'inhumació previstos en la disposició final tercer del Reial Decret 3454/2000, de 22 de desembre, pel qual s'estableix i regula el programa integral coordinat de vigilància i control de les encefalopaties espongiformes transmissibles dels animals.

BOE n° 155, 29/06/2002

Pesca

Ordre ARP/182/2002, de 28 de maig, per la qual es reglamenta la pesca del pop roquer amb catúfols i nanses.

DOGC n° 3650, 05/06/2002

Altres

Ordre SSS/180/2002, de 28 de maig, per la qual es modifica l'Ordre de 2 de juny de 1994, per la qual s'estableix el model de marcatge d'inspecció veterinària de les carns fresques procedents d'establiments de baixa capacitat radicats a Catalunya i es defineix el seu àmbit de comercialització.

DOGC n° 3649, 04/06/2002

Ordre APA/1413/2002, de 23 de maig, per la qual es ratifica el Reglament de la Indicació Geogràfica Protegida "Cordero de Navarra" o "Nafarroako Arkumea" i del seu Consell Regulador.

BOE n° 140, 12/06/2002

Ordre APA/1556/2002, de 21 de juny, per la qual es deroga l'Ordre APA/67/2002, de 18 de gener, i s'estableix un nou sistema de control de destinació dels subproductes generats en la cadena alimentària càrnia.

BOE n° 151, 25/06/2002

Tens correu electrònic?

Vols compartir informació amb els col·legues de la professió?

APUNTA'T A COVB-LIST

El Fòrum de discussió per als veterinaris col·legiats de Barcelona i Tarragona
Experiències clíniques, aspectes professionals, inquietuds, temes diversos...

Si t'interessa, envia un missatge a:

covb-list-subscribe@yahoogroups.com

identificant-te com a col·legiat

(nom i numero de col·legiat).

ANIMA'T I PARTICIPA!!!



AGENDA

Cursos, masters i postgraus

València

Mestratge Internacional en Malalties Parasitàries Tropicals
Dates: del 10 d'octubre al 20 de desembre de 2002
Informació: Tel. 96 386 42 98, Fax 96 386 47 69, e-mail:
Master.I.E.P.T.@uv.es, Internet: www.uv.es/~menfpar

Fires, Jornades i Congressos

Granada

8º Congrés Internacional ESVCE d'Etologia Clínica Veterinària
Data: 2 d'octubre de 2002
Organitza: Sociedad Europea Veterinaria de Etología Clínica (ESVCE) i
Asociación Madrileña de Etología Clínica Veterinaria (AMEVE)
Informació: Eva Biosca. Tel 93 322 35 27 / 93 425 14 39, Fax 93 325 96
97, E-mail: ebios@vetpress.org, Internet: www.esvce.org

Granada

27è. Congrés de l'Associació Mundial de Veterinaris de petits Animals
(WSAVA)
8è. Congrés de la Federació Europea d'Associacions d'Animals de
Companyia (FECAVA)
37è. Congrés Nacional de l'Associació de Veterinaris Especialistes en
Petits Animals (AVEPA)
Dates: 3 al 6 d'octubre de 2002
Informació: Tel 93 253 15 22, Fax. 93 418 39 79, E-mail:
info@avepa.es, Internet: www.avepa.org/granada2002/index.htm

Toledo

Jornades de Nutrició, Salut Pública i Seguretat Alimentària
Dates: 13 i 14 d'octubre de 2002
Informació: Tel. 91 351 25 00, Fax 91 355 92 08

Saumur, França

Conferència sobre Ciència i Medicina Equina de Competició
Dates: del 18 al 23 d'octubre
Informació: Tel +49 201 5718873, Fax +49 201 5718874, Internet:
www.cesmas.info

La Habana, Cuba

18è. Congrés Panamericà de Ciències Veterinàries
Dates: del 18 al 22 de novembre de 2002
Informació: Dra. Adela Encinosa Liñero (Presidenta del Comitè
Organitzador). Calle Paseo # 604 e/ 25 y 27, Vedado 10400, Cuba.
E-mail: scmecd@infomed.sld.cu

Barcelona

EXPOAVIGA — Saló Internacional de la Tècnica Avícola i Ramadera
Dates: del 26 al 29 de novembre
Organitza: Fira de Barcelona
Informació: Tel. 93 233 23 58

Madrid

VIII Congrés Internacional ANEMBE de Medicina Bovina
Dates: 13 i 14 de desembre de 2002
Informació: Associació Nacional d'Especialistes en Medicina Bovina
d'Espanya (ANEMBE). Tel.: 985 208 316 Tel/Fax.: 985 203 754.
E-mail: veterinarios@anembe.com

Premis

València

IV Premi de Investigació en l'àmbit dels Petits Remugants
Organitza: Sociedad Española de Ovinotecnia y Caprinotecnia (SEOC)
Informació: Dra. Pilar Molina, Escola Superior d'Enginyers Agrònoms,
Universitat Politècnica de València. Tel. 96 387 74 30

SERVEIS DEL COL·LEGI

Servei

Horari

Telèfon

COL·LEGI DE TARRAGONA

Secretaria, Biblioteca i Internet | Dilluns a divendres de 8 a 15 h. | 977 211 189

COL·LEGI DE BARCELONA

Secretaria	Dilluns a divendres de 9 a 12 h. i de 16 a 20 h.	E-mail: depadm@covb.es 932 112 466 ext 20, 21
Apropem-Borsa de treball	Dilluns a divendres de 9 a 14.45 h.	932 112 466 ext. 34 E-mail: apropem@covb.es
Medicorasse	Dilluns a divendres	932 112 466 ext. 26
Assessoria Jurídica	Dimarts de 17 a 20 h.	932 112 ext. 26 E-mail: dejuridic@covb.es



CENTAURO

serveis veterinaris

- Per a veterinaris
- Tot tipus de material o medicament
- De forma urgent
- Amb transport especial

El Macià · 08510 Masies de Roda
Apartat num 14 · 08510 Roda de Ter (Barcelona)
Tel 938 540 000 · Fax 938 500 375
centauro@centauro.es / pedidos@centauro.es



La Superpoblació Provoca l'Abandó

Esterilitza'ls

Fes-ho per Ells

